

DARBININKAS

Vol. LXXXIX, Nr. 9 (31)

341 Highland Blvd, Brooklyn, NY 11207

Rugsėjis- September, 2004

VALDAS ADAMKUS – antrą kartą išrinktas Lietuvos prezidentu *Sveikiname!*

Birželio 27 d. Lietuvoje vyksiamame antro turo balsavime Valdas Adamkus buvo vėl išrinktas Lietuvos prezidentu. Už jį balsavo 51,87 procentai rinkimuose dalyvavusių rinkėjų, o už K. Prunskienę – 46,67 procentai. Rinkimuose dalyvavo 52 proc. balso teisę turinčių rinkėjų. Adamkus laimėjo rinkimus 55,000 balsų dauguma.

Sveikiname Valdą Adamkų, antru kartu užėmusį Lietuvos Respublikos Prezidento postą. Tikime, kad jo patirtis ir sumanymas ves Lietuvą toliau provakarietiška linkme. Tegul Apvaizdos globa lydi jį ir jo siekius Tėvynės Lietuvos gerovei.

Paskutinis "Darbininko" numeris buvo paruoštas spausdinimui vieną dieną prieš balsavimus, todėl šis sveikinimas pavėluotas. Tačiau pasinaudodami šia proga, spausdiname V. Adamkaus (sutrumpintą) biografiją, paimtą pagal Eltą.

Valdas Adamkus gimė 1926 m. lapkričio 3 d. Kaune, tarnautojų šeimoje. Tėvas – Nepriklausomybės kovų savanoris, vienas pirmųjų Lietuvos aviacijos mokyklos vadovų, vėliau – Kauno geležinkelio stoties policijos viršininkas. Motina – Susisiekimo ministerijos tarnautoja.

V. Adamkus lankė J. Jablonskio pradžios mokyklą, mokėsi "Aušros" berniukų gimnazijoje. Karo metais dalyvavo rezistencinėje veikloje: įstojo į Lietuvos laisvės kovotojų sąjungą. 1944 m. liepos mėn. pasitraukė su tėvais į Vokietiją, bet neužilgo grįžo atgal į tėvynę ir įstojo į kuriamus lietuviškus karinius dalinius. Buvo paskirtas į bataliono štabą vertėju. Daug šio dalinio karių žuvo 1944 m. spalio mėnesį ties Seda, per sovietų kariuomenės ataką. Su likusiais gyvais kovotojais V. Adamkus traukėsi Kretingos link ir ten prekinį traukinį ištrūko į Vokietiją.

Vokietijoje V. Adamkus baigė lietuvių gimnaziją ir įstojo į Muencheno universiteto Gamtos fakultetą. Reiškėsi sporte, Pavergtų tautų olimpiadoje 1948 m. lengvosios atletikos rungtyne laimėjo du aukso bei du sidabro medalius.

1949 m. atvykęs į JAV, pradžioje dirbo darbininku automobilių gamyklose, vėliau – braižytoju inžinerijos firmoje. Tuo pačiu metu studijavo Illinois technologijos

Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus

universitete, kurį baigė 1960 m., įsigydamas statybų inžinieriaus specialybę. 1951 m. V. Adamkus vedė Almą Nutautaitę.

Aštunto dešimtmečio pradžioje V. Adamkus buvo paskiriamas į kuriamą JAV federalinės valdžios instituciją – Aplinkos apsaugos agentūrą. Iš pradžių vadovavo jos mokslinio tyrimo centrui, vėliau paskirtas JAV Aplinkos apsaugos agentūros 5-jo regiono administratoriaus pavaduotoju. Vėliau – administratorium. 16-ka metų jam teko vadovauti apie tūkstantį tarnautojų turinčiai įstaigai.

V. Adamkus aktyviai dalyvavo lietuvių išeivijos visuomeninėje ir politinėje veikloje. 1959-1965 m. – "Santaros-Šviesos" federacijos vicepirmininkas, o 1967 m. – išrinktas pirmininku. Priklausė Lietuvių Bendruomenei.

Lietuvos Atgimimo metais V. Adamkus tarnybines padėties dėka dažnai lankėsi tėvynėje.

1990 m. kovo 11-ąją atkūrus nepriklausomybę, V. Adamkus remdamasis savo asmeniškais pažintimis, stengėsi įtikinti JAV vyriausybę, kad ši pripažintų Lietuvos nepriklausomybę.

1992-93 buvo kandidato į Lietuvos prezidentus Stasio Lozoraičio rinkimų kampanijos vadovas. 1998 m. V. Adamkus buvo išrinktas Lietuvos Respublikos prezidentu ir šias pareigas ėjo penkeris metus. Antrajai kadencijai nebuvo išrinktas. V. Adamkus moka be lietuvių ir anglų, dar vokiečių, rusų ir lenkų kalbas. a.ž.

NATO liepos 26 d. patvirtino sprendimą paskirti Lietuvos ambasada Baltarusijoje kontaktine NATO ambasada šioje šalyje. Lietuvos ambasada Minske taps neformalia NATO atstovybe dvejiems metams nuo 2004 metų rugsėjo 1 d. NATO bendru sutarimu skiria vienos iš organizacijos šalių narių atstovybę kontaktine ambasada 21-oje valstybėje partnerėje ir Viduržemio jūros dialoge dalyvaujančioje šalyje. Kontaktinė ambasada yra neformali NATO atstovybė. Jos pareigos – informuoti atitinkamų šalių plačiąją visuomenę, žiniasklaidą, akademines įstaigas ir bendruomenes, nevyriausybinės organizacijos apie Aljanso veiklą, jo tikslus ir uždavinius bei skatinti atitinkamos valstybės ir NATO bendradarbiavimą. Tapti kontaktinėmis siekia daugelis NATO valstybių ambasadų. Galimybė atstovauti Aljansą valstybėse partnerėse laikoma itin garbinga pareiga. *BNS*

Lietuvišku auksu vadinamo gintaro meistrai ir prekybininkai pripažįsta, jog gintaro kainą šiuo metu didina neaiški situacija Kaliningrado srityje, kuri yra viena pagrindinių gintaro žaliavos tiekėjų. Prieš ketverius metus vieno kilogramo gintaro kaina, atsižvelgiant į jo kokybę, siekė nuo 1,3 iki 500 dolerių. Dabar už gintaro žaliavą jau atsiskaitoma eurai: nuo 2,5 iki 700-800 eurų už kilogramą. VE žiniomis, gintaro pabrangimas siejamas su galimu jo kasyklų Kaliningrade privatizavimu. "Natūralu, jog gintaro mažėja, o jo kaina auga. Manau, kad tai - ne riba, gintaras dar brangs", - pranašauja Kazimieras Mizgiris, Gintaro galerijos-muziejaus, įsikūrusio Nidoje, direktorius ir savininkas. Jo teigimu, gintaro yra ir Lietuvoje - apie 3000 hektarų plote Kur-

šių mariose, ties Juodkrante. Jo tvirtinimu, gintaro klodai Kuršių mariose ištirtinėti ir ateis laikas, kai viskas pajudės į priekį. "Gerai, jog kalbama apie gintaro pabrangimą. Pagaliau reikia grąžinti gintaro vertę, kuri buvo prarasta per pusę amžiaus", - teigė K. Mizgiris. *Elta*

Rinkos analizės ir tyrimų grupės RAIT liepos mėn. atliktos apklausos duomenimis, Lietuvos gyventojai labiausiai pasitiki šeimos institucija. Mažiausiai pasitikėjimo nusipelno į galimos korupcijos skandalą įsipainiojusios politinės partijos ir Seimas. Paprašyti išsakyti savo nuomonę apie nurodytas visuomenės institucijas, labiausiai pasitikį šeima nurodė net 95,1% apklaustųjų. Bankais visiškai pasitikį arba pasitikį nurodė 72,5% apklausos dalyvių. Ne mažesnio Lietuvos gyventojų pasitikėjimo nusipelno ir bažnyčia - 70,1%. Pasitikį Vyriausybę ir teismais nurodo kiek daugiau kaip po 34% apklaustųjų, Seimu - 20,5% politinėmis partijomis - vos 15,2% *BNS*

Lietuvos kaimo turizmo sodybose, į šalį atėjus šiltsiems orams bei sulaukus daugiau užsieniečių, liepą poilsiaavo daugiau žmonių. Šių metų sausį-liepą kaimo turizmo sodybose svečiavosi 98 tūkst. poilsiautojų - 22,8 proc. daugiau nei pernai tuo pačiu laikotarpiu, kai sodybose lankėsi 79,8 tūkst. poilsiautojų. Vien liepą, palyginti su 2003 metų liepa, poilsiautojų skaičius išaugo 21,4 proc. nuo 29,5 tūkst. iki 35,8 tūkstančio, pranešė Lietuvos kaimo turizmo asociacija. Pasak Lietuvos kaimo turizmo asociacijos prezidentės Reginos Sirusienės, poilsiautojų skaičius išaugo dėl vis didesnio kaimo sodybose apsistojančio užsieniečių skaičiaus. Numatoma, kad šiemet kaimo turizmo sodybos sulauks per 200 tūkst. poilsiautojų - per penktadalį daugiau nei pernai. 2003 m. šalies kaimo sodybose apsistojo 164,1 tūkst. poilsiautojų. Kaimo turizmo asociacijai šiuo metu priklauso apie 1 tūkst. narių. Lietuvoje yra apie 400-500 kaimo turizmo sodybų, dar dalis jų veikia nelegaliai. *Elta*

Giedrė Kumpikaitė, PH.D. liepos 6-tosios - Valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) dienos proga - buvo apdovanota ordinu "Už nuopelnus Lietuvai" Riterio Kryžiumi. Ji priėmė ordiną iš Laikinai einančio Respublikos prezidento pareigas Artūro Paulausko. G. Kumpikaitė yra JAV Lietuvių Bendruomenės tarybos narė, 2001-2004 buvusi LB New Yorko apygardos pirmininkė, "Lietuvių radijo programos" New Yorke pradininkė ir vedėja, Lietuvių Piliečių klubo vicepirmininkė, L.S. T. Korp! Neo-Lithuania buvusi valdybos narė, o dabar yra Tautos Fondo valdybos naujoji pirmininkė. Ji yra ir jaunųjų Lietuvos muzikų mecenatė.

Ambasadoriaus Dr. VYTAUTO ANTANO DAMBRAVOS žodis Lietuvių politinių kalinių ir tremtinių sueigai Ariogaloje

Vedamojo vietoje

Meilė Jums ir pareiga teisingumui atvedė mane šiandien pas jus.

Prieš dvylika metų, Visų Šventųjų dieną, Vilkaviškyje, prie mano mamytės - Sibiro kankinės - kapo Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos skyriaus pirmininkas, Sibire kentėjęs brolis Stasys man įteikė pažymėjimą kaip motinos - tremtinės ir tėvo - politinio kalinio vaikui.

Apvaizdos valia, trėmimų naktį nebuvau Utenoje (studijavau Vilniuje), o paskutinis mūsų atsiveikimas vyko Naujojoje Vilnioje, kur suradau nuo šeimos atskirtą tėvelį, o vėliau tris mažus broliukus ir sesytę su mama, kuri pro vagono plyšį primygtinai išspaudė mano žieminių apsiaustą. Enkavedistai perpykė nuvarė šalin, tačiau nesusėmė ir nedeportavo. Man buvo lemta palikti kraštą nacių okupacijos metu.

Šiandien Naujojoje Vilnioje nyku ir tuščia. Tragedijos prisiminimui paliktas garvežys, du vagonai ir paminklas - Lietuvos motina, nešanti tautos kančios kryžių.

Vilniuje, Gedimino prospekte stūkso didžiulis buvusio KGB pastatas, kaip mūsų didžios kančios simbolis, o šoninėje Aukų gatvelėje ant tvoros tik kukli rodyklė į Genocido aukų muziejų. Tai viskas.

Mano tėvelis, po šešių mėnesių Sibire badu miręs, ilsisi kažkur tenai ir tiktai žvarbus, draskantis žiemos audrų vėjas staigia, kur nekaltai krito tėvai, broliai, giminės ir pažįstamieji.

Visi prisimename baisiąją šv. Antano naktį 1941 m. ir pirmuosius nekaltųjų trėmimus į Sibirą. Chruščiovas, pasmerkdamas Staliną XX sovietų komunistų partijos suvažiavime su pasibaisėjimu kalbėjo, kad „Joks sveiko proto žmogus negali įsivaizduoti, kaip galima apkaltinti ištisą tautą, įskaitant moteris, vaikus ir senelius, ir juos kankinti (ir siųsti mirtin) vykdant masinį kerštą“.

Po kelerių metų naujas sovietų antplūdis ir antroji dar nuožmesnė raudonojo teroro okupacija. Aštuonerius metus miškuose desperatiškai kovojo sovietų banditais vadinti mūsų mylimi „miško broliai“, sudėję ant tėvynės aukuro 30,000 gyvybių. Vėl naujos trėmimo bangos, persekiojimas, kalėjimai, o kitiems - tremtis ir ilgi išeivijos metai.

Chruščiovas Staliną pasmerkė, pripažindamas Sovietų Sąjungos kaltę ir atsiprašydamas. Kaimyninės šalys irgi jau tai padarė, o jūsų buvusios bolševikų partijos viršūnės - dar ne. Teisingumas jums, sesės ir broliai, dar nėra atstatytas, o apie bet kokią sugyvenimą ar dialogą gali būti kalbama tikrai per teisingumą. Buvę sovietinės santvarkos vadai ar jų palikuonys Lietuvoje turėjo pirmiausia atsiprašyti savo tautą, prisipažinti buvę aršiausi lietuvius

Dr. Vytautas A. Dambra

priešo tarnai, pasmerkti sovietinio režimo įvykdytus nusikaltimus, o tik po to keliaklupsčiuoti į Izraelį žydu atsiprašyti. Riba tarp gėrio ir blogio savaime neišsitrins. Nekaltųjų žaizdos taip greitai negyja. Žvelgdamas buvusio engėjo vaikaičiui į akis, kalėjime ar Sibire kentėjęs lietuvis ir šiandien gerai prisimena ką darė jo tėvas ir kaip elgėsi senelis.

Mūsų valstybės aparatas tebėra užterštas praeities purvu ir jūs turite teisę reikalauti, kad Lietuvos priešams tarnavę asmenys paliktų viešosios tarnybos postus, kad nepri-

klausomybę atkūrusi Lietuva galėtų nekliudomai tvarkytis laisvėje ir demokratijoje.

Niekas negalvoja jų deportuoti į Sibirą, siųsti į lagerius ar kalėjimus, kas sovietiniame režime buvo gyvenimo norma. Turime reikalauti, kad įvardijus Komunistų partijos, KGB ar GRU struktūrų padarytus nusikaltimus lietuvių tautai, jie bent dešimčiai metų paliktų atsakingas vietas ir nedrumstų politinės ir visuomeninės ramybės. Ar nepastebime, kad giliai valstybėje įsisiurbę korupcijos nuodai? Dabartinio režimo pareigūnai šiandien turtuoliai, jie valdo valstybę, ekonomiką, fabrikus, jų įtakoje spauda, kuri tarnauja ne tiesos ieškojimui, o interesų (ir nebūtinai švarių) politikai. Jie nuolat kartoja, kad reikia užmiršti praeitį. Ir kodėl? Kad galėtų savo kaltes patogiai užmiršti, vengdami atsakomybės.

Artėja seimo rinkimai. Saugokimės netikrų pranašų. Esate išrinkti garbės piliečiai, ir tai jūs turite visam laikui pajusti. Jums priklauso pirmaeilis švietimas, gydymas ir darbas, kurio jūs kiekvienas esate taip nusipelnę.

O kodėl nepasiekus tarptautinio tribunolo ir nepareikalavus kompensacijos (kiek pinigais gali atlyginti) už jūsų per ilgus metus patirtas kančias. Žiūrėkit, kaip guviai tvarkosi žydai. Ir jūs Lietuvoje turite tapti Vyriausybės, Seimo ir plačiosios visuomenės dėmesio centru. Iki šiol jums teiktoji parama ar vadinamoji „kompensacija“ prilygsta įžeidimui ar pasityčiojimui iš jūsų vargų ir kančių.

Mano penkių asmenų šeima už tėvo lageryje iškentėtus 6 mėnesius ir bado mirtį gavo 120 Lt. Kompensacijos. Tai tiek buvo mūsų valdžios įvertinta nekalto žmogaus gyvybė.

Sesės ir broliai, politinių kalinių ir tremtinių klausimo sprendimas yra kiekvieno lietuvių garbės reikalas ir pareiga. Nepraraskime tikėjimo ir vilties. Dievas mūsų neapleis. Mūsų tauta dar turi daug gerų žmonių. Laukiu dienos, kada Kristaus taika nužengs į Lietuvą, kada Lietuva vėl taps Marijos žeme, o mes, vienas kitą sutikę, kaip kadaise, vienas kitą sveikinsime žodžiais: „Garbė Jėzui Kristui“.

TRYLIKTOJI „Į LAISVĘ“ FONDO STUDIJŲ SAVAITĖ LIETUVOJE:

Ar supras Lietuva demokratijos pamokas?

Elena ŪSELIENĖ *

Pirmoji diena

Kasmetinė, šiemet jau tryliktoji „Į Laisvę“ fondo studijų savaitė paskutinėmis liepos mėnesio dienomis buvo surengta Kaune. Galbūt tai kiek neatitinka fondo tradicijos kiekvieną susitikimą rengti vis kitoje Lietuvos vietoje, tačiau į šį miestą studijų savaitės dalyviai sugrįžta jau antrą kartą: beveik prieš dešimtmetį čia buvo aptariami pirmojo nepriklausomybės penkmečio rezultatai. Šį kartą pasirinkta tema – demokratijos pamokos ateities Lietuvai – buvo skirta ne tiek praeičiai apibendrinti, kiek pažvelgti ateitin.

Gana gausiai (vis dėlto pats atostogų metas) susirinkusius dalyvius, kaip įprasta, sveikino garbūs studijų savaitės dalyviai ir svečiai, dr. Kazys Ambrozaitis, advokatas Jonas Kairevičius, Kauno įgulos karininkų Ramovės, kurioje vyko diskusijos, viršininkas majoras Gediminas Riautas. Susidomėjimą ir pagarbą čia svarstomoms idėjoms savo laiške studijų savaitės dalyviams išreiškė Lietuvos Respublikos prezidentas Valdas Adamkus.

Tiems, kurie pirmą kartą apsilankė šiame renginyje, tikriausiai buvo įdomu pasiklausyti dr. K. Ambrozaičio pranešimo apie „Į Laisvę“ fondo istoriją, vertybes bei veiklą. K. Ambrozaičio pasisakymą papildė „Į Laisvę“ fondo valdybos pirmininkas Vidmantas Vitkauskas, apžvelgęs pagrindines šio fondo organizuotų studijų savaitėlių idėjas bei raidą.

Antrąjį posėdį pradėjęs Lietuvos seimo narys Egidijus Vareikis kalbėjo apie Lietuvos integraciją – kaip demokratijos paveldo ir patyrimo įsisavinimą, apie Lietuvos perspektyvas bei galimybes, atsiveriančias Europoje ir pasaulyje. Nepriklausomybės akto signataro, buvusio Seimo nario Algirdo Patacko pranešime, kurio tema „Naujų būtinybė krašto apsaugoje Lietuvai įstojus į NATO“ buvo kalbama apie šios institucijos problemas. Šio pranešimo mintys tarsi aidu atsikartojo rytojaus dieną kalbėjusio generolo J. Kronkaičio pasisakyme: kelias į Rytus labai priartėjo prie Lietuvos, ir tame slypi didžiulis pavojus.

Antroji diena

Antroji studijų savaitės diena buvo kiek kitokia. Visuose tos dienos pranešimuose, sveikinimuose greta daugiau mažiau dalykiško kalbėjimo ryškiai prasiverždavo nerimas ir liūdesys. Pastebėtina ir tai, kad šioje studijų savaitėje tikrai netrūko improvizacijos ir spontaniškumo. Tačiau tai nereiškia, kad šįkart posėdžių vedėjai neatliko savo pareigų: auditorija sutartinai pritardavo nedideliems dienotvarkės pakeitimams. Kaip tik todėl dėmesingai buvo išklausytas neplanuotas ir trumpas sociologės, publicistės, tautinės partijos „Lietuvos kelias“ kūrėjos Lilianos Astros pasisakymas, kuriuo ji pabrėžė, kad laisvės pamatas – vertybės, o „pamatinių vertybių mums trūksta“, kad reikia kartu, susitelkus eiti ateitin.

Į renginį užsukęs Pasaulio Lietuvių Bendruomenės pirmininkas Gabrielius Žemkalnis apgailestavo, kad Lietuva jau atrodo susitaikiusi su mintimi, kad jos laukia ketverių metų tamsa, į valdžią atėjus naujajai Lietuvos gelbėtojai – Darbo partijai ir palinkėjo, „kad ne vien kalbomis, o ir darbais būtų vykdoma tai, kas bus kalbama.“

Buvęs kariuomenės vadas generolas majoras Jonas Kronkaitis konstatavo, kad šiuo metu padėtis Lietuvoje yra kritiška: nepaisant visų nuveiktų darbų, „mūsų šaliai vis dar gresia pavojai“, teigė generolas. Ir ne vien vidiniai, bet ir išoriniai. Prieš tai atsiprašęs auditorijos, Jonas Kronkaitis pareiškė, kad politiniai Lietuvos vadai yra liurbiai, tradicinės partijos žlunga arba yra sutrikusios, o

Studijų savaitės dalyviai ekskursijos į Rumšiškių liaudies buities muziejų metu. Čia buvo apžiūrėti jurta ir partizanų bunkeris. Jono Ivaškevičiaus nuotraukos

žmonės palikti be vilties, tačiau „juos reikia įtikinti, kad išeitis yra“. Generolas kreipėsi į užsienio lietuvių prašydamas juos kaip įmanoma aktyviau savo šalyse kalbėti apie Lietuvos reikalus ir pranešti tų šalių visuomenėms, kad Lietuvai dar reikia pagalbos. Nė su vienu iš kalbėtojų auditorija nebuvo linkusi ginčytis – tai būdingas studijų savaitės bruožas, kad dažniausiai laisvas minčių reiškimas vyksta gausiau ar kukliau susirinkusiame bendraminčių būryje.

Antrąją studijų savaitės dieną Lietuvos seimo nario, Seimo teisės komiteto pirmininko, suvaidinusio svarbų vaidmenį nušalinant prezidentą R. Paksą, Juliaus Sabatausko skaitytas pranešimas – „Moralūs politikai ir politikos moralė“ – suteikė progą čia susirinkusiems apmąstyti tai, ko taip skaudžiai trūksta šiandieninės Lietuvos politikams – moralumą. Pranešėjas pabrėžė, kad dar prieš du metus šis jo pranešimas būtų buvęs tik teorinis, mat tarp moralės ir politikos iš tiesų nėra jokio nesutarimo, tačiau dabar, po tiekos skandalų ir atsivėrimų, kai politika jau peržengė moralinius imperatyvus, tarp moralės ir politikos atsirado prieštaraivimų. J. Sabatausko požiūriu, išlaikiusi prezidento apkaltos egzaminą, Lietuva dabar laiko politinio stabilumo egzaminą. Šio skandalo metu kalbama „ne apie pilietybės kokiam nors asmeniui suteikimą, ne apie bandymus paveikti vieną ar kitą įmonę, bet apie pinigus“. Pranešėjas konstatavo, kad Lietuvoje vyrauja mitologizuotas politinio proceso supratimas, o tai savo ruožtu neleidžia rinkėjams panaudoti savo moralinių vertybių arsenalo. Be to, labai trūksta švietimo, taigi rinkimus laimi tie, kurie daugiau žada. „Lietuvoje dabar daug socialinių problemų: nedarbas, vadinamasis „proto nutekėjimas“ į užsienį, nedarniai veikianti socialinė apsauga bei sveikatos priežiūra, korupcija visuose lygiuose. Galiausiai savijudybės – tų žmonių tėvai atlaikė genocidą, sovietmetį ir visas tuo susijusias negandas. Kodėl tada buvome dvasiškai stipresni?“ – retoriškai klausė pranešėjas. J. Sabatausko nuomone, Lietuvoje pasitikėjimas valdžia iš žmonių buvo atimtas ne vieną kartą – „valstybės vyrai nežino, kas yra morali politika“. Pranešėjas išvardijo keletą moralios politikos kriterijų, kuriuos pravartu būtų žinoti tiems, kurie yra arba siekia būti valdžioje. Tai valstybingumo įtvirtinimas, rūpestis tolygia valstybės plėtote ir tiesos sakymas. „Jei nesilaikoma moralios politikos, tai yra valstybės laidojimo politika“, apibendrino pranešėjas.

Žinomas išeivijos ir Lietuvos visuomenės veikėjas, LFB Los Angeles sambūrio dalyvis, žurnalistas Juozas Kojelis tęsė trečiąją studijų savaitės posėdį iškeldamas aptarimui dar vieną problemą – Lietuvos ir išeivijos bendradarbiavimą. Pateikęs autentiškų faktų apie lietuvių išeivių bendravimą su tuometiniu JAV prezidentu R. Reagan, pranešėjas pastebėjo, kad nors viešai yra pripažįstami išeivijos darbai ir nuopelnai, bet tie vertinimai apsiriboja tik kalbėjimu bendrybėmis ar dovanojama „kokia gėlytė“. Juozas Kojelis piktinosi, jog nėra kalbama apie konkrečius išeivių darbus Lietuvai, nėra įvardijami šiam darbui trukdžiusieji ir apskritai, pranešėjo nuomone,

Pranešimo klausosi (iš k.): J. Sabatauskas, A. ir A. Raulinaičiai, G. ir G. Žemkalniai.

Kalba buvęs Lietuvos Respublikos kariuomenės vadas generolas J. Krontaitis.

Lietuvos valdžia stengiasi rezistentus „nustumti į šoną“, kuo toliau nuo viešo valstybės gyvenimo. Juozas Kojelis buvo ištis kategoriškas, ir, ko gero, ne be pagrindo: „Išeivijos ir čionykščių nuomonių suartėjimas neįvyko. Mes vieni kitais nepasitikime, kontaktai proginiai, bendros ateities planas neruošiamas, o tiek išeivių karta, tiek ir vietinių rezistentų gretos sparčiai retėja“, – vardijo Juozas Kojelis, kartu išreikšdamas viltį, jog „[Laisvę] fondas galėtų sukurti prielaidas rimtam išipareigojančiam susitarimui.

Viltis sumišusi su neviltimi šį kartą išryškėjo žurnalisto, teisininko, ambasadoriaus Vytauto Antano Dambravos pasisakyme, kurio tema – „Idealizmas ir populizmas Lietuvoje ir išeivijoje“. Kai kam priminęs, o kai kam ir paaiškinęs žodžio „oportunizmas“ esmę – tai taikymasis prie aplinkybių siekiant naudos, pranešėjas prisipažino, kad būdamas jaunas jis negirdėjo žodžio „oportunistas“, o tik idealas ir idealistas. V.A. Dambravos įsitikinimu, lietuviai savo prigimtimi yra idealistai. Jie perėjo tremtį, lagerius, smurtą, tačiau vėliau neatsispyrė turto ir valdžios pagundai. „Penkiasdešimt metų buvo slopinamas tas idealizmas, dviem lietuvių kartom buvo trukdoma

suvokti, kad idealas – laisvės vertybė. Šiandien matome to pasekmes. Mūsų mąstysena apversta aukštyn kojom, liūdnai ir lėtai kalbėjo pranešėjas. Anot V.A. Dambravos, per keturiolika nepriklausomybės metų vyksta grumtynės tarp oportunistų ir idealizmo, ir šioje kovoje kol kas pirmauja oportunizmas. Buvę KGB darbuotojai ir į juos panašūs veikėjai yra naujai įsipilietinę ir tarpsta: tiek prezidentūroje, tiek seime, tiek diplomatinėje tarnyboje. „Jie stengiasi įvesti naują tvarką, paremtą ta senąja; buvusieji dar ir šiandien šeimininkauja“, teigė V.A. Dambrava. Pranešėjas pasigenda principinės Lietuvos valdžios pozicijos sovietų laikotarpio atžvilgiu: „Jei desovietizacijos įstatymas būtų priimtas laiku, Lietuva būtų kitokia“. O dabar – nėra tų atgailaujančių, yra tik reikalaujančių jų nešvarius darbus nusišlėpti. Idealistų, V.A. Dambravos manymu, ženkliai sumažėjo ir išėivijoje. „Kaip sieksime tikslo, iš kur semsimės jėgų, laiko siekti bendro gėrio?“ retoriškai klausė pranešėjas.

Ketvirtasis posėdis buvo skirtas jaunimo diskusijai, kuri „Į Laisvę“ fondo studijų savaitėse visai neseniai tapo tradicija. Šį kartą jai vadovavo Ateitininkų federacijos vadas Liutauras Serapinas. Prieš tai gana ramiai klausiusi pranešimų, dabar auditorija gerokai sujudo, reaguodama į pasisakančiųjų mintis. Galbūt tai tėra sutapimas, bet jau ne pirmą kartą teko stebėti, kokie reiklūs senjorai yra pasisakančiam jaunimui. Kalbą pradėjęs Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos veiklos bei kai kurių televizijos kanalų politikos kritika, netrukus Liutauras Serapinas turėjo atremti auditorijos priekaištus pačiai Ateitininkų federacijai: ir dėl to, kad per mažai įtraukia jaunimo, ir kad ateitininkų veikla per mažai matoma, kad nėra gausiai skaitomas ateitininkų žurnalas ir t.t. Diskusijos vedėjas teigė, kad 2004-ųjų metų duomenimis, Lietuvoje buvo 1670 Ateitininkų federacijos narių, tuo tarpu Lietuvoje jaunimo – apie 1000 000. Anot L. Serapino, ateitininkai užsiima tik jaunimo ugdymu. „Ši organizacija per jauna stoti į politinę veiklą“, teigė Ateitininkų federacijos vadas, kartu pripažindamas, kad jaunimui iš tiesų trūksta dvasinio vadovavimo.

Kiek aprimus aistroms po jaunimo diskusijos dvasinio lyderio temą praplėtė profesorius Kęstutis Skrupskelis, tradiciškai kiekvienai studijų savaitei paruošiantis pranešimą. Šį kartą jo tema – „Asmenybės vaidmuo valstybės ir tautos istorijoje“. Pranešime dažnai skambėjo žodžių derinys „viešasis intelektualas“, skirtas apibūdinti išsilavinusį, protaujantį, savo idėjas plačiai sklaidžiantį ir visuomenėje aktyvų žmogų. Kaip daugeliu požiūriu priešpriešą viešajam intelektualui profesorius pateikė gaspadorių, primindamas, kad viešųjų intelektualų paskirtis – mokyti mus protauti, o ne gaspadoriškai mąstyti: „Ugdykime save, kad neliktume gaspadoriais“, taip baigė savo pranešimą prof. K. Skrupskelis, tarsi mesdamas iššūkį daugelio lietuvių sąmonėje garbingą vietą užimančiam žodžiui.

Diskusijų po pasisakymų buvo gausu, ir baigėsi jos kiek netikėtai – spontanišku Kęstučio Genio eilėraščių

deklamavimu, o vakare studijų savaitės dalyviai turėjo progą apsilankyti J. Andziulio pogrindinėje spaustuvėje, kurios kažkada taip ir nesugebėjo atsekti sovietų pareigūnai bei pasilinksinti vakaronėje.

Trečioji diena

Trečioji „Į Laisvę“ fondo studijų savaitės Lietuvoje diena prasidėjo fondo Rezistencijos premijos įteikimu. Pristatydama premijos laureatus Rezistencijos ir genocido centro direktorė, Rezistencijos premijos skyrimo komisijos narė Dalia Kuodytė sakė, kad šiais metais buvo nuspręsta pažymėti vieną knygą apie ginkluotą pasipriešinimą ir vieną – apie dvasinę rezistenciją. Taigi premijos buvo įteiktos kauniečiui istorikui Kęstučiui Kasparui už pasipriešinimo kovos istorijos tyrinėjimus ir rašytojai Emai Mikulėnaitei už jos sudarytą knygą „Stefanija Ladigienė. Esame“.

Išvažiuojamasis posėdis šį kartą vyko Rumšiškėse ir jo turinys gerokai skyrėsi nuo pirmųjų dienų tematikos. Nuo žemiškų problemų aptarimo buvo pereita prie poezijos. Studijų savaitės dalyviai turėjo progos pasiklausyti Dalios Čiočytės pranešimo „Krikščioniškieji J. Aisčio kūriniai motyvai“. Pranešėja itin smulkiai ir itin nuoširdžiai aptarė daugialypę šio garsaus lietuvių poeto metaforas bei jo mėgstamas temas. Mintys apie amžinybę, vienvietę ir gyvenimo skausmą tikriausiai lydėjo daugelį studijų savaitės dalyvių ir lankantis Rumšiškių liaudies buities muziejuje, kuriame palikta vietos taip pat ir rezistencijos istorijai: čia pastatytas tremtinių jurtos prototipas bei atkurtas labai autentiškas partizanų bunkeris. Tiems, kurie čia lankėsi pirmą kartą, abu šie pastatai paliko gilų įspūdį, o kai kam priminė skaudžią asmeninę patirtį.

Teorinius Dalios Čiočytės pranešime girdėtus teiginius papildė ekskursija po Jono Aisčio muziejų bei šio poeto kūrybos popietę, kurios metu J. Aisčio eilėraščius skaitė aktorė Inesa Paliulytė. Spontaniškumo būta ir šiuokart: netikėtą žodį visiems susirinkusiems, kaip kad pati pavadino, tarė Jadvyga Damušienė. Ji dar sykį perskaitė Jono Aisčio eilėraštį „Peizažas“, beje, tapusį liaudies daina, taip, kaip jį skaitydavo norėdama vaikus mokyti lietuviškai ten, Amerikoje. „Va, kaip tėvynę reikia mylėti, vaikai“, prisiminė sakydavusi J. Damušienė...

Po to buvo mišios Rumšiškių Šv. Arkangelo Mykolo bažnyčioje, skirtos mirusių iškiliųjų frontininkų atminimui bei Jono Aisčio kapo lankymas.

Tuo šį kartą ir baigėsi tryliktoji „Į Laisvę“ fondo studijų savaitė Lietuvoje. Norisi tikėti, kad paprastai nelaimingu laikomas skaičius neužbaigtų šių studijų savaitės tradicijos Lietuvoje, tačiau šiais metais kažkodėl retai buvo girdėti toks jau įprastas atsisveikinimas „iki kitų metų“. Bet nebuvo ir apgailestavimo, kad čia jau nebesusitiksime.

* Elena Uselienė yra „Į Laisvę“ fondo Lietuvos filialo atstovybės narė

Įamžintas partizanų atminimas

*Surink mus, Dieve, iš visų pasviečių,
gyvuosius likusius namo parvesk.*

A. Miškinis

Iškilmingas minėjimas sukvietė žmones iš visos Lietuvos

Liepos 3 d. Utenos rajone, Kubilių kaime, vyko Lietuvos laisvės kovų minėjimas, skirtas „Vytauto“ apygardos „Liūto“ rinktinės „Perkūno“ būrio žuvusiems partizanams pagerbti. Renginyi prasidėjo šv. Mišiomis Spitrenų bažnyčioje. Kubiliuose buvo atidengtas paminklas, suprojektuotas skulptoriaus Kęstučio Musteikio. Paminklą šventino Spitrenų parapijos klebonas kun. Povilas Klezys.

1945–1949 metais žuvo 27 Kubilių kaimo partizanai. 1947-taisiais už tėvynės laisvę galvą paguldė „Liūto“ rinktinės būrio vadas Antanas Mintautiškis.

Džiugu, kad savo krašto praeičiai neliko abejingi kubiliškiai, aplinkinių kaimų gyventojai. Šventėje dalyvavo daug garbių svečių iš visos Lietuvos: monsinjoras Alfonsas Svarinskas, Lietuvos laisvės kovų dalyviai, LR Seimo narys Napoleonas Stasiškis, politiniai kaliniai ir tremtiniai, kariai, Atkurtos Lietuvos „Vytauto“ apygardos partizanų vadas Bronius Zabulis, Utenos rajono meras Alvydas Katinas, Utenos rajono tarybos narys Edmundas Pupinis, Daugailių seniūnijos seniūnė Giedrė Eimutienė, Vilniaus politinių tremtinių choras, vadovaujamas Bronislovo Jankausko, Utenos rajono politinių kalinių ir tremtinių grupė, Šaulių sąjungos nariai. Šventės rengėjai: paminklo statybos iniciatyvinė grupė, Lietuvos kariuomenės kūrėjų savanorių sąjunga, Krašto apsaugos bičiulių klubas, Lietuvos kariuomenės rezervo karių asociacija, Lietuvos laisvės kovotojų sąjunga. Renginių vedė LLKS Utenos apskrities skyriaus pirmininkė Marytė Kazlauskienė.

„Pilietis prasideda savo kaime, o ne Prezidentūroje“

Utenos rajono pakraštyje tarp kalvų ir jaukių beržynėlių rymantys Kubiliai garsūs istorine praeitimi, didžiais savo dvasia ir pasiaukojimu tėvynei žmonėmis. Ši šventė įprasmino mūsų tautos nueitą kelią, pažadino patriotinius jausmus, buvo siekiama ugdyti pilietiškumą, skatinti jaunus žmones domėtis rezistencine praeitimi. Dar visai neseniai, birželio 12 dieną, Utenos rajono Šarkių kaime buvo pagerbti kovotojai už Lietuvos laisvę. Kaip ir tą dieną, liepos trečiąją Kubiliuose netilo buvusių partizanų Broniaus Zabulio ir Broniaus Skardžiaus dainos, iš automatinį ginklų iššauta salvė priminė 1944–1953 metų partizanų kovas. Prisiminimais dalijosi buvę partizanai, kalbėjo renginio svečiai. Pabrėždamas šventės svarbą, renginio organizatorių pastangas LR Seimo narys N. Stasiškis sakė, kad pilietis prasideda savo kaime, o

Worcester, MA

Kviečiame į koncertą ir pietus

Worcesterio Nekalto Marijos Prasidėjimo vienuolijos Putname rėmėjai spalio 3 d., sekmadienį, 1 val. p.p. Maironio parko didžiojoje salėje vienuolijos darbams paremti ruošia koncertą ir pietus.

Koncertą atliks „Vyrų kvartetas“ iš Bostono, visiems mums gerai pažįstamas, nes jau eilę metų gėrims jo gražiomis dainomis Maironio parke. Gėrėsimės ir šiais. Kvartetui vadovauja Daiva Navickienė.

Lietuviškus pietus pagamins rėmėjos, o jų gamyba visiems patinka, Atvažiavusios seselės vaišins lietuviška juoda duonele ir pyragais. Taigi Jūsų atsilankymo laukia rengėjai, tiksliau gal būtų pareikšti rengėjos, nes jos daugiausia dirba. Seselių rėmėjai, šaunus koncertas, pietūs ir po pasibaigusios vasaros pirmas visų susibūrimas ir šių metų vykstančių įvairių įvykių, ypač Lietuvoje, pasidalinimas laukia visų. Ypatingai laukiami nepavargstantieji renginių lankytojai – Providence lietuviai, kurie kiekvieną kartą jau daugelį metų atvažiuoja su vertingomis dovanomis. Kviečiame atsilankyti ir kitų aplinkinių telkinių lietuvių, nes jau retai vienokius ar kitokius renginius suruošiamo. Savo atsilankymu paremsite seselių darbus, kurių jos turi apsčiai ne tik Amerikoje, bet ir tėvynėje Lietuvoje. Susitiksime Maironio parke.

Janina Miliauskienė

Paminklas žuvusiems partizanams Kubiliuose

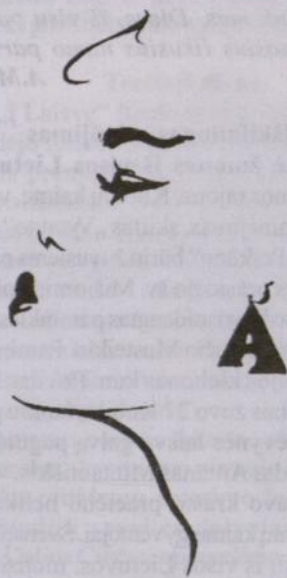
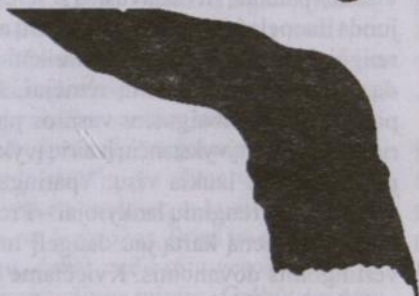
ne Prezidentūroje. Paklaustas apie renginį, monsinjoras A. Svarinskas nusišypsojo: „Ne visi tokie laimingi kaip Kubiliuose ir ne visur tokia gera valdžia kaip Utenoje“.

Žydrė Dargužytė, XXI amžius

TRUPUTIS LIETUVOS

Dar kartą

KAUNAS

KĘSTUTIS ČERKELIŪNAS

Kai pavasarį įpusėja gegužės mėnuo, pats laikas keisti New Yorką į seną, mielą ir artimą Kauną, kuriam galima palinkėti nebent truputį elegancijos (žr. antraštės piešinį, pagal Alain Fretet). Tada užplūsta mintys ne vien iš dabarties, bet ir iš artesnės ar tolesnės praeities. Šiemetinis pilnas mėnuo (31 diena) Kaune leido pasidžiaugti teatru, koncertais, knygų pristatymais ir naujienomis, sporto įvykiais...

Auksu atžymėtas diskininkas

Lietuvos lengvosios atletikos taurės varžybos Dariaus ir Girėno stadione (birželio 4 d.) buvo dėkinga proga stebėti pasaulinio lygio lengvatlečio Virgilijaus Alekno disko metimus. Tą dieną Alekna ketvirtuoju bandymu numetė 69,14 m – geriausia sezono pasekmė pasaulyje.

Virgilijaus Alekno autografas

Alekna sakė, kad “buvo geros sąlygos, nekaršta, nešalta, gal tik vėjukas galėjęs būti geresnis”.

Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentas Artūras Poviliūnas, su kuriuo apie valandą kartu pasėdėjom tribūnoje, teigiamai vertino Alekno pasiekimus, palinkėjo jam sėkmės olimpinėse žaidynėse Atėnuose, kur, Poviliūno nuomone, siekiant medalio, reikės diską mesti 69-70 m.

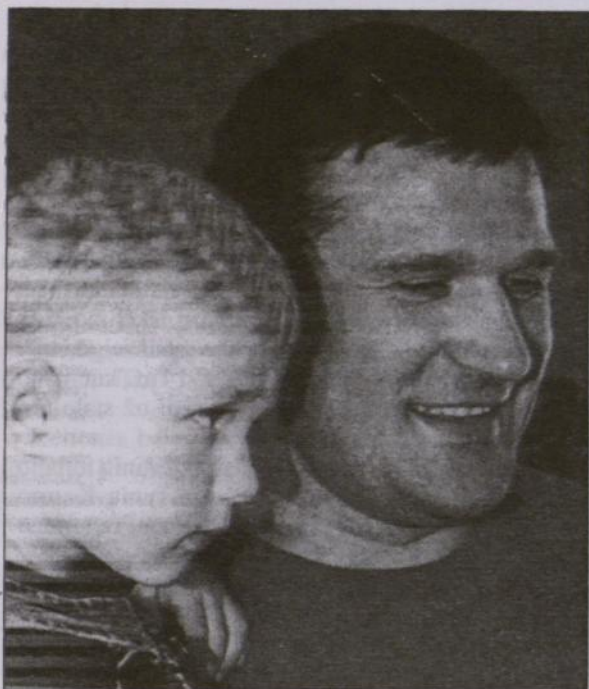
Kaip žinia, olimpinėse žaidynėse Sydnejuje 2000 m. Alekna pasipuošė aukso medaliu, taip pat gavo auksą ir 9-tose pasaulio pirmenybėse Paryžiuje 2003 m. Pasaulio pirmenybėse Alekna dalyvauja nuo 1995 m. (tąsyk buvo 19-tas), po to pelnė du sidabro medalius (1997 ir 2001 m.), o 1999 m. buvo 4-tas. Laimėdamas 2003 m., Alekna diską nusviedė 69,69 m.

70 metrų siekis Aleknai ne naujiena – jau 2000 m., per vienas varžybas Zueriche, jis keturis kartus numetė diską virš 70 m ribos.

Anksčiau Alekna buvo Lietuvos prezidento saugas, o vėliau – pasaugodavo ministrą pirmininką. Yra vedęs, žmona Kristina, du sūneliai – Martynas ir Mykolas.

Neužmirštieji:**Lozoraitis ir Galaunė**

Birželio 13 d. Kaune paminėtas dešimtmetis po Stasio Lozoraičio jaunesniojo (1924-1994) mirties. Už ši, be kitų gausių titulų, Kauno miesto garbės pilietį buvo atlaikytos mišios Vytauto bažnyčioje, sekė kapo lankymas Petrašiūnuose ir prisiminimų valanda Kauno

Tėvas ir sūnus: Virgilijus Alekna su jaunučiu Martynu - ar jis kada nors seks tėvo pėdomis?

rotušėje. Čia pagrindinę kalbą pasakė užsienio reikalų ministerijos patarėjas išeivijos reikalams dr. Rimantas Morkvėnas.

Visur dalyvavo buvęs ir vėl naujai išrinktas Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus, seimo narys Vytautas Landsbergis, mirusiojo brolis, iš Romos atvykęs ambasadorius Kazys Lozoraitis. Rotušėje buvo ir muzikinė dalis – grojo styginis kvartetas. Po oficialios dalies kitoje rotušės salikėje, prie užkandžių stalo, buvo galima pasidalinti įspūdžiais, prisiminimais.

Su St. Lozoraičiu j. rišo ilgametę pažintis. Būdami Romoje, su žmona Rima apsistodavom pas Lozoraičius.

Kitą kartą atvykus į Petrašiūnų kapines, rūpėjo rasti gimnazijos bendrasuolio Dievainio Galaunės (1920-1947) kapą. Dievainis mirė greitąja džiova. Kapinėse atsiradau šeštadienį po pietų, o administracijos namelis buvo nuo 13 val. uždarytas, tad reikėjo pasikliauti apie kapus triūsiančiųjų ne visada tikslią informaciją. Nieko tikro taip ir nepešiau, nors Galaunių pavardė daug kam buvo žinoma.

Kitą dieną, sekmadienį prieš išvažiuojant iš Kauno, kapinėse atsidūriau su Kazimiera Galauniene (Pauliaus našle) ir galėjau uždegti žvakutę prie Dievainio, jo tėvo Pauliaus Galaunės (1890-1988) ir motinos Adelės Nezabitauskaitės-Galaunienės (1899-1962) kapų. Be kita ko, Dievainis turėjo dailininko gabumą. Su Dievainiu ir Julium Kaupu Kaune jėzuitų gimnazijos septintoj ir aštuntoj klasėse tryse sėdėjom senamadiniam suole – trys ilgamečiai draugai.

Knygų derlius be perstojo

Kasmet dievagojuos, kad užtenka knygų – namie jų pilnos lentynos ir spintos, bet vis parsivežu ne vieną tomą. Šiemet dėmesį patraukė Silvijos Lomsargytės-Pukienės pirmoji knyga *Dita*, paralelės. Birželio 15 d. ji buvo pristatyta Maironio lietuvių literatūros muziejuje. Kartu su autore dalyvavo rašytojas Vytautas Bubnys, skaitovė Regina Zekevičienė ir pianistė Daina Marcinkevičiūtė. Prieš renginį buvo galima knygą išsigyti – paklausiau ir nesigailiu.

Autorė, žinoma britų ir amerikiečių autorių vertėja, savo knygos viršelyje rašo, kad “Jei esate užsibrėžę labai aiškią ribą tarp juoda ir balta, tarp praeities ir dabarties, šiapus ir anapus – neskaitykite šios knygos. Neskaitykite ir tie, kurie tariatės Dievą suradę arba nę nebandėte jo ieškoti. Taip pat tie, kurie neabejoja, kad jų gentis, jų patirtis, tikėjimas, jų laimė ar nelaimė yra užvis svarbiausia”. Originalu!

Rašytojas Vytautas Bubnys *Ditą* perskaitė su dideliu įdomumu ir jauduliu. Pasak Bubnio, “Skaitant išsyk patraukia du vaizdavimo planai: žvilgsnis į praeitį (tarpukaris, karas, pokaris), vaikystės akimis ir šiandienos”.

Be *Ditos*, neatsispyriau pagundai ir išsigijau Domo Šniuko parengtą stambų tomą *Juozas Olinaras Penčyla: šaržų karalius*. Rudens skaitybai turiu Valdo Adamkaus knygą *Be nutylėjimų* – dienoraščiai, vertinimai, pastabos parašėse, visa, kas reikšmingiausia vyko per penkerius prezidento kadencijos metus (1998-2002).

Iš Lietuvos sporto muziejaus vedėjo Arvydo Jakšto gavau du elegantiškus leidinius: *S. Dariaus ir S. Girėno transatlantiniam skrydžiui 70 ir Lietuvos krepšiniui 80 metų*. Medžiaga iš krepšinio kolekcijos Lietuvos sporto muziejuje. Ten radau ir savo, žurnalisto, kortelę Europos krepšinio pirmenybėse Ženevoje 1946 m.

Žurnalistas Bronius Juršė perleido savo už du litus (taip pigiai) gautą Vido Mačiulio ir Vytauto Gudelio knygą *Halė, kurioje žaidė Lubinas ir Sabonis*.

Be to, nuo stalų Laisvės alėjoje išsigijau antikvarinių knygų: Šatrijos Raganos *Sename dvare* (1969) ir Henriko Senkevičiaus *Be dogmos* (1980).

Daugiau vietos spaudiniams savo lagamine neturėjau, nes be laikraščių ir žurnalų, turėjau vežti ir žmonos pageidautą Vincento Kerkučio knygą *Lietuvos tenisui 75*, kurią, po ilgokų pastangų, parūpino prof. Stanislovas Stonkus. Knygoje užsiminta apie Rimos ir jos motinos Magdalenos Pakalkienės pasiekimus tenise.

Prie Pažaislio bažnyčios lauke gegužės 30 d. buvo IX muzikos festivalio pradinis koncertas: orkestras, choras, septyni solistai - švelniai prisidėjo ir paukščiai aplinkiniuose medžiuose. Programoje: Bethoveno IX simfonijos finalas ir italų dainos. Koncerto dirigentas - Gintaras Rinkevičius.

Praeitis lenda iš palėpės

Vienoje palėpėje Žaliakalnyje, giminaičių name, vis randu įvairių praeities atspindžių. Bene įdomiausias šiemetinis radinys buvo laiškas, kurį sau pačiam pasirašiau iš Berlyno į Kauną 1939 m., sausio 5 d. Laiškas liko neatidarytas 65 metus. Jame surašyti septyniolikmečio naujametiniai svarstymai ir linkėjimai. Štai pavyzdys: "Visame pasaulyje sukurtos vertybės pasiektos ne sėdint rankas sudėjus. Prisidėkim bent mažmožiais prie tų vertybių palaikymo, iškėlimo, o ne vien akylai jomis naudokimės, į nieką neatsižvelgdami".

Kitas retas radinys – nuotrauka iš 1914 m., kur mano tėvas Antanas penkiuose asmenyse sėdi už stalo (žr. iliustraciją).

Tarp laikraštinė iškarpa radau tarp miestinių futbolo rungtynių Vilnius-Kaunas 2-2 aprašymą Kauno dienraštyje *[Laisvė]* (1942 m.). 139 eilučių reportažo autorius čk. Kita iškarpa iš tolesnės praeities – reportažas iš pasaulio slidžių pirmenybių Zakopanėje 1939 m.

Beje, Zakopanėje iš Kauno buvome penkiese: Jonas Narbutas (*Lietuvos aidas*), Andrius Keturakis ir Kęstutis Čerkeliūnas (abu *XX amžius*), Vladas Juodvalkis (*Karys*) ir Balys Dundulis (*Lietuvos žinios*). Radowid viešbutyje ant mūsų valgomojo stalo plevėsavo lietuviška trispalvė. *Lietuvos žinių*, kurios šiemet Lietuvoje mini savo 95 metų sukaktį, atstovui Baliui Dunduliui sportas buvo tarsi baigi nežinia. Jo reportažai buvo įdomūs, ir nors Dundulis vengė sporto, bet Zakopanėje visiškai jo ignoruoti negalėjo, tad paprašė

Prieš 90 metų: nekasdieninė nuotrauka iš 1914 m. - Antanas Čerkeliūnas - vienas, bet penkiese už stalo...

manęs, kad pataisyčiau, papildyčiau ar iš viso naujai parašyčiau. Visa tai atlikdavau vėlai naktimis, bet sportinių staigmenų taip ir išvengėme. Toks bendradarbiavimas mudu suartino ir likom bičiuliai daugel metų. Balyš Dundulis jau miręs JAV.

Po Zakopanės, dviem grupelėm pajudėjom namo. Kai manoji grupelė atvyko prie Vavelio pilies Krokuvoje, tenykštis pareigūnas ėmė skeryčioti rankomis ir nervingai klausė, ar ir mes tikrai iš Lietuvos... Pasirodo, kad Vavelyje jau buvo kiti mūsiškai, o vienas iš jų atskaitė pamoką iš istorijos ir kai kuriuos faktus nuspalvino itin lietuviškai – tas pamokslautojas ir buvo Balyš Dundulis.

Kelionės baigmėje, 1939 m. vasario antroje pusėje, penki Kauno žurnalistai atsидūrė Vilniuje. Pirmą kartą ten atvykus, buvo ir miela, ir graudu. Apsistojom Šv. Jurgio viešbutyje, pabendra vom su Pranu Žižmaru.

Prisimenu akimirką iš pasidairymo vienoje pagrindinių Vilniaus gatvių. Prie čekų batų krautuvės Bat'a prekylangio buvo sustojęs ūkininkas (dar su botagu) ir gal dešimtmetis berniukas, turbūt sūnus. Vieną kartą ūkininkas spustelėjo jauniklio alkūnę ir lietuviškai tarė: "Vaikeli, tai ne mums". Šis sakiny s atliepė ir lydėjo mane vėlesniais laikais jau platesne prasme, kai spragsėjo žodžiai *taika* ir *laisvė* ir visa tai – *ne mums*?

Iš naujesnių iškarpų įsiterpė Stasio Civilio rašinys *Jis pirmas nugalėjo baime*. Šiandie sukanka 65 metai, kai pirmasis lietuvis atliko šuolį su parašiotu (*Lietuvos aidas*,

Vladas Morkus, jau civilis. 1939 m.

Juozo Penčylos šaržas.

Dievainio Galaunės pieštas ex libris (Kaunas, 1942 m.)

Nr. 15 (6228), 1993 m. sausio 26 d.).

Autorius rašo: "Tai įvyko 1928 metų sausio 26 dieną Kaune virš Aleksoto aerodromo. Tas drąsuolis buvo karo aviacijos kapitonas Vladas Morkus".

Vladas Morkus yra mano dėdė. Jis 1933 m. automobiliuku Fiat pasibastė po Europą. Bendrakeleivis Vinca Vincus Uždaviny s išvyką aprašė savo knygoje *Europa iš automobilio*. Ten išpūdžiai iš Vokietijos, Čekoslovakijos, Austrijos, Vengrijos, Pietų Slavijos.

Tiek pasidairymo po praeitį. O dabartinis Kaunas vis smarkiau žėri savo parduotuvėmis, Laisvės alėjoje tebežaliuoja senokos ar jaunesnės liepos, apačioj suoliukai, šalia įvairiaspalvės gėlytės. Atsisėdęs gali stebėti praeinančias gražuoles, o ir vaikinai bando išsivaduoti iš nuskustagalviškos gadinės liekanų.

Penki vakarai Kauno muzikiniame teatre (opera *Traviata* ir keturios operetės, tarp kurių būtinybė – *Šikšnosparnis*). Patiko ir vienas dramos spektaklis Mažajame teatre – vokiečio Dorst Tankred veikalas *Tyrimai apie teisybę*. Per Tėvo dieną Kaune prisiminiau patarlėse užtikimą tvirtinimą: "Be tėvo stogai suplyšta". Gaivinančių išpūdžių gausa pakėlė dvasią ir švelnins buitį užsienyje.

NAUJOS KNYGOS

Marija Pečkauskaitė meilės šviesoje

Stasė Dzenuškaitė. *Krikščioniškos meilės
ženklai Marijos Pečkauskaitės tikrovėje.*
Lietuvių katalikų mokslo akademija. Vilnius, 2003

Apie Mariją Pečkauskaitę, rašiusią Šatrijos Raganos slapyvardžiu, yra parašyta nemaža knygų. Tad dr. Stasė Dzenuškaitė naujos knygos pradžioje savęs klausė, ar apie šią rašytoją reikia dar viena knyga.

Autorė pamini, kad ji rašė kitu tikslu negu jau parašytų knygų autoriai, būtent „pateikti visuminį M. Pečkauskaitės krikščioniškosios meilės vaizdinį, teorinei schemai suteikiant gyvybę ir dvasią“ (p. 7-8). Dėl to ir pati knyga yra pavadinta *Krikščioniškosios meilės ženklai Marijos Pečkauskaitės tikrovėje*. O tuos meilės ženklus parodyti ji išdrįso skatinama šių priežasčių.

Pirma, autorė tvirtina, kad šių laikų žmonėms reikia „ryškių krikščioniškų asmenybių pavyzdžių, kokia ir yra Marija Pečkauskaitė. Jos meninės, švietėjiškos, karitatyvinės veiklos pamatas, jos dvasinės stiprybės šaltinis – tikėjimas, meilė Dievui (...) Jos veikla, įskaitant ir literatūrinę kūrybą, — tarnystės Dievui ženklas“ (p. 8).

Antra, autoriui rūpi ir tai, kad „pradėjus rūpintis Marijos Pečkauskaitės beatifikacija, svarbu, kad žmonių sąmonėje įsitvirtintų ne tik jos – talentingos rašytojos, pedagogės, altruistės, bet ir Marijos Pečkauskaitės – šventosios įvaizdis“ (p. 9). Taigi dr. S. Dzenuškaitė šioje knygoje siekia atskleisti M. Pečkauskaitės šventumą.

Trečia, kadangi kai kurie autoriai M. Pečkauskaitę neteisingai buvo vadinę „davatka“, dr. S. Dzenuškaitė pasiryžo šioje knygoje atskleisti jos tikrai gilų, sąmoningą religingumą, o ir ji pati bodėjosi davatkiškumu ir buvo viena šviesiausių mūsų tautos inteligencijų.

Dr. S. Dzenuškaitė pasirenka kun. dr. Antano Paškaus knygoje rastą krikščioniškosios meilės struktūrinį apitarimą: „Krikščioniškoji meilė yra tarsi trikampis, kurį sudaro trys šoninės: 1) Dievo meilė žmogui, 2) žmogaus atsakas į tą meilę (žmogaus meilė Dievui) ir 3) žmogaus meilė žmogui“ (Žmogaus meilės, p. 109).

Kiekvienai iš tų trijų meilės šoninių skiriama viena knygos dalis, kuri pavadinama atitinkamu trumpu Šventojo Rašto teiginiu. Kiekviena dalis dar daloma į penkių skyrius, kuriais atskleidžiamas atitinkamas, ypatingas meilės aspektas.

Marija Pečkauskaitė

Pirmoji dalis pavadinta „Dievas mus pirmas pamilo“ (1 Jn 4, 19). Autorė parodo, kaip toji Dievo meilė apsirodo jos aprašomoje herojėje: 1) jos Dievo ilgesyje, 2) jai suteiktoje jautrioje sieloje, 3) patiriamuose skausmuose, 4) sąlytyje su Dievo sukurta gamta ir 5) religinio turinio sapnuose ir išgyvenimuose.

Antroji dalis – M. Pečkauskaitės meilė Dievui: „Tu žinai, kad tave myliu“ (Jn 21, 15). Čia svarstomi jos gilus tikėjimas, pareigingumas, jos dėmesys amžinybei, Dievo valios vykdymas ir nepalaujamasis dėkingumas.

Trečioji dalyje atkreipiamas dėmesys į M. Pečkauskaitės meilę artimui: „Mes turime mylėti vieni kitus“ (1 Jn 3, 11): 1) jos meilė lietuvių tautai, 2) jos labdaros darbai ir noras tapti gailestingąja seserimi, 3) jos pastangos kitus nuteikti džiaugsmu, 4) jos dvasinio pobūdžio draugystės su ypatingais bičiuliais (Povilu Višinskiu, kun. Pranu Augustaičiu, kun. Kazimieru Bukantu) ir 5) nuoširdus pedagoginis darbas tarp jaunimo, ypač mergaičių, skiepijant tikėjimą ir krikščionišką kilnumą.

Kiekvienam krikščioniškos meilės aspektui atskleisti dr. S. Dzenuškaitė plačiai naudoja M. Pečkauskaitės gyvenimo epizodus, jos (ypač autobiografinio pobūdžio) raštų bei laišku ištraukas, o taip pat su ja bendravusių asmenų liudijimus. Be to, knygoje ji plačiai naudoja kitų autorių pavyzdžius ir teiginius. Ji pati prisipažįsta: „Rėmiausi Šventuoju Raštu, Katalikų Bažnyčios Katekizmu, II Vatikano Susirinkimo dokumentais, kai kuriomis Jono Pauliaus II enciklikomis bei apaštaliniais laiškais, religinės, filosofinės ir psichologinės literatūros išvalgomis, besisiejančiomis su gvildinama tema, norėdama, iš vienos pusės, tarsi patikrinti Marijos ženklų krikščioniškumą, iš kitos – pasitikrinti, ar teisingai atrenku ir įvertinu tuos ženklus. Sąmoningai daug cituoju, norėdama, kad apie krikščioniškąją meilę kuo daugiau kalbėtų pati Marija ir krikščioniškosios meilės liudytojai“ (p. 9-10). Taip, 155 knygos teksto puslapių knygoje – 508 išnašos.

Šitokiu sklandžiu ir pagrįstu knygos išdėstymu autorė pasiekė savo tikslą. Ji parodė: 1) kilnų M. Pečkauskaitės pavyzdį, 2) jos šventumą ir 3) jos giliu tikėjimu pagrįstą gyvenimą, akivaizdžiai priešingą davatkiškumui. Knyga įtikinamai parodo, kad šios asmenybės gyvenime, veikloje ir kūryboje yra labai daug aiškių ir konkrečių krikščioniškos meilės ženklų.

Knygą dera užbaigti kun. Stasio Ylos sukurto maldos žodžiais, kuriais buvo užbaigta ir pati knyga:

„Marija Pečkauskaitė. Trapi siela, Viešpatie, kuri išaugo Marijos žemėje, kuri šiuo vardu buvo pakrikštyta, pasidarė visiems brangi, o jaunoms širdims ypatingai. Ne dėl to, Viešpatie, kad tu buvai davęs jai talentų, bet dėl to, kad tais talentais ji kūrybiškai pasinaudojo jaunoms širdims auklėti mokyklose ir savo raštuose. Gėrio ilgesys, kuris spindėjo iš visos jos būtybės, darbo ir kūrybos, paliko mummyse neišdildomus palaimingos įtakos pėdsakus. Viešpatie, leisk šiai sielai veikti ir toliau nuostabių savo spindėjimų iš anapus. Leisk jai veikti tas sielas, kurios bus reikalingos Tavo pagalbos! Amen“ (iš maldyno *Tikiu Dievą*, p. 601-602).

Kun. dr. Kęstutis A. Trimakas

BAŽNYČIOS ŽINIOS

Katalikų skaičius Amerikoje auga

2004 m. išsami statistika

Ką tik išleista didžiulė 2,300 psl. knyga – *Official Catholic Directory 2004* – (išleidžiama kasmet) skelbia įvairias statistines žinias apie Amerikos katalikus, jų veiklą ir įstaigas. (Prie Amerikos dar priskirta Puerto Rico, Virgin Islands, American Samoa ir Guam teritorijos).

2004 m. pradžioje katalikų skaičius buvo 67,259,768 – padidėjo nuo pernai 750,000. katalikai Amerikoje sudaro 23 procentus visų gyventojų.

Kunigų skaičius šiek tiek sumažėjo: iš 44,487 pernai iki 44,212 šiemet. Tame skaičiuje yra 29,483 diecezijų kunigai ir 14,729 kunigai vienuolių ordinuose.

Įdomi statistika liečia kunigus. 28,7 procentai diecezijų kunigų šiemet nebeatlieka pareigų paraprijose – ar dėl senatvės, ar dėl pašlijusios sveikatos.

Nuolatiniai diakonai (*permanent deacons*) 14,693 (padidėjo 587).

Vienuoliai broliai (ne kunigai): 5,504 (64 mažiau nei pernai).

Vienuolės seserys: 71,468 – (sumažėjo 3,1210).

Naujų kunigų iššventinta 483 (pernai – 449).

Parapijų skaičius: 19,431 (53 paraprijos mažiau nei pernai). Misijų skaičius: 2,910 (78 mažiau nei pernai). Misija – parapija, kurioj mišias aukoja kunigas iš kaimyninės parapijos; čia

nėra jokių kitų religinių apeigų).

Ligoninės: 583 katalikų ligoninės ir 387 sveikatos centrai pernai aptaravo 85 milijonus pacientų. 21,3 milijonai žmonių buvo aptarnauti 2,969-niuose katalikų Socialinio aptarnavimo centruose.

Katalikų mokyklos. 232 universitetai ir kolegijos turėjo 747,000 studentų (sumažėjo apie 2.500 studentų). 1,347 vidurinės mokyklos (*High schools*) turėjo 680,323 mokinius (sumažėjo 6,300 mokinių). 6,488 pradžios mokyklos (*Elementary schools* – sumažėjo 285) – turėjo 1,796,275 mokinius (sumažėjo 77,000).

Mokytojų skaičius: 180,881, iš jų pasauliečiai – 170,000. Nežiūrint, kad mokinių skaičius šiek tiek sumažėjo, pakilo mokytojų skaičius dviasikių ir seserų tarpe; padidėjo mokytojų kunigų 196; brolių vienuolių – 174; seselių – 482.

Parapijų skaičius, kuriose nebėra kunigų pakilo: pasiekė 3,157. Kunigų trūkumas iš tiesų ir yra parapijų uždarymo, jų perorganizavimo ir sugrupavimo svarbiausia priežastis. Perorganizavimo tikslas yra įvykdyti planą, kad kiekvienoje veikiančioje parapijos bažnyčioje Šv. Mišios būtų aukojamos kiekvieną sekmadienį.

a.ž.

Naudotasi *The Tablet* nr. 19

* * *

Popiežius Jonas Paulius II baigė vasaros atostogas

Popiežius Jonas Paulius II liepos 17 d. baigė savo trumpas vasaros atostogas Aostos slėnyje, Alpėse. Į Prancūzijos pasienyje esantį Les Combes kaimą Jonas Paulius II nuvyko liepos 5 dieną, o liepos 17 dieną grįžo į Romą. Tačiau Šventasis Tėvas grįžo ne

į Vatikano apaštaličius rūmus, bet į Castelgandolfo vasaros rezidenciją, kurioje pasiliks gyventi iki rugsėjo mėnesio pabaigos.

ELTA

Filme apie popiežiaus gyvenimą Joną Paulių II vaidins lenkų aktorius

Italų režisieriaus Giacomo Battiatto filme apie lenkų kilmės popiežių 32 metų lenkų aktorius Piotr Adamczyk vaidins Joną Paulių II, pranešė Lietuvos žiniasklaida.

Filmo, kuris vadinsis „Karolio istorija“ (*Karol's story*), pavadinimas pasiskolintas iš Gianfranco Svidercoschi parašytos Karolio Wojtylos biografijos – šiuo vardu popiežius vadinosi iki išrenkamas Šventuoju Tėvu. Filmą ketinama rugsėjo mėnesį filmuoti Lenkijoje, o parodyti jį tikimasi kitais metais, per privatų televizijos kanalą „Canale 5“.

Filme taip pat vaidins vokiečių Klaus Maria Brandauer ir amerikietis John Malkovich bei prancūzų aktorė Emmanuelle Beart.

Varšuvos „Wspolczesny“ (Šiuolaikiniame) teatre vaidinantis P. Adamczyk yra sukūręs pagrindinę rolę biografiniame filme apie XIX amžiuje gyvenusį lenkų kompozitorių Frederic Chopin.

BNS

* * *

Religinėms bendrijoms Lietuvoje kompensuoti už valstybės išperkama nekilnojamą turta, į kurį bendrijoms buvo atkurtos nuosavybės teisės, šiemet bus skirta 1,5 mln. litų – pranešė Vilniaus miesto savivaldybė š.m. rugpjūčio 12 d.

Elta

Kaip veikia LIETUVIŲ FONDO Pelno skirstymo komisija

PIRMA DALIS

Daug gandų, daug rašančių, bet mažai tikslūs ir nepilnos informacijos. Pasistengsime per tris straipsnelius daugiau supažindinti su fondo veikla.

Lietuvių Fondo (LF) tikslai **nepasikeitė ir nesikeis**. Suglaustai ištrauka iš LF įstatų knygelės. "LF telkia lėšas ir gaunamomis pajamomis **remia** lietuvių švietimą, kultūrą, mokslą; skatina išlaikyti tautinius papročius ir kalbą; telkia stipendijas lietuvių kilmės jaunimui; ugdo tautinį susipratimą priaugančio jaunimo tarpe". Fondas veikia prisilaikydamas *US IRS Code* paragrafo 501(c)(3) ir *State of Illinois* pelno nesiekiančių organizacijų įstatymais.

LF tikslai yra pasiekiami remiant **projektus** ir skiriant **stipendijas**. Kiekvienų metų pradžioje, fondo Finansų komisijai rekomendavus, fondo taryba skiria gautą pelną projektams ir stipendijoms. 2004 m. taryba šiam tikslui paskyrė **vieną milijoną dolerių**. Pelno skirstymą atlieka LF Tarybos paskirta **Pelno skirstymo komisija (PSK)**.

Fondas naudoja dvi anketas. Viena yra **Paramos prašymo anketa**, kita yra **Stipendijos prašymo anketa**. Bet kurią anketa galima gauti kreipiantis į LF raštinę, ar per tinklapį (www.lithfund.org). Gauti paramą projektui ar stipendijai reikia **lietuviškai**, taisyklingai ir tvarkingai

užpildyti prašymo anketa. Užpildytą anketa reikia pristatyti į LF raštinę iki nustatytos datos, kartu su visa prašoma dokumentacija. Negavus pilnai užpildytos anketo su prašoma dokumentacija, prašymas nebus svarstomas ir gal net automatiškai atmetamas.

Prašymų įvertinimui sudaroma 7 asmenų ir 2 antrinių **Pelno Skirstymo Komisija**. LF taryba skiria 4 tarybos narius, jų tarpe komisijos pirmininką, ir vieną antrininką. JAV LB Krašto valdyba yra kviečiama rekomenduoti 3 asmenis ir vieną antrininką į komisiją. 2004 m. JAV LB KV rekomendavo Onutę Daugirdienę, Almį Kuolą, Marių Laniauską ir Vytautą Janušonį, kaip antrininką, į LF PSK. Dabar 2004 metų LF PSK sudaro: pirmininkas Kęstutis Ječius, sekretorė Onutė Daugirdienė, Vytautas Kamantas, Almis Kuolas, Marius Laniauskas, Algirdas Ostis, ir Ramona Stephens-Žemaitienė. Antrininkas yra Kazys Ambrozaitis. Aktyvus ir energingas JAV LB rekomenduotas antrininkas Vytautas Janušonis atsiskyrė su šiuo pasauliu 2004 m. liepos 3-čią dieną.

Kad neapsunkinus 7 asmenų, stipendijų prašymų įvertinimui PSK pirmininkas sudaro **stipendijų pakomisiją**. Alfabetiniai, 2004 metų pakomisijon buvo pakviesti: Sigita Balzekienė, Vaclovas Kleiza, Tadas Kulbis, Juozas Polikaitis, Andrius Tamulis ir pirmininkas Kęstutis Ječius. Visi komisijos ir pakomisijos nariai turi būti Lietuvių Fondo pilnateisiai nariai.

Sekančiose dalyse supažindinsime kaip įvertinamos paramos ir stipendijų anketos. Taip pat apibūdinsime LF skirstymo gaires ir posėdžių eigą. *(bus daugiau)*

Lietuvių Fondo Informacija

LIETUVIŲ FONDO tarybos žinios

Liepos 30 d. Lietuvių Fondo Tarybos pirmininkas dr. Antanas Razma sušaukė Tarybos narių posėdį Pasaulio lietuvių centre Lemonte patvirtinti naują LF Valdybą, išrinkti naują LF Tarybos narį ir pasitarti kai kuriais reikalais.

Prisimindamas gražiai pavykusią ir įspūdingą XII Lietuvių Tautinių šokių šventę, dr. Antanas Razma LF Tarybos vardu išreiškė didelę padėką LF tarybos nariui ir valdybos pirmininkui Arvydui Tamuliui, jo žmonai ir tos šventės komiteto pirmininkei Audronei, ir jų sūnui Andriui, šventės komiteto nariui. Padėka priklauso ir LF tarybos ir valdybos nariams, kaip Ramūnui Astrauskui, Sigitai Balzekienei ir Vyteniui Kirvelaičiui, Šokių šventės komiteto nariams. LF Pelno skirstymo komisija buvo paskyrusi 10,000 dol. šventei paremti.

Naujasis LF Valdybos pirmininkas Arvydas Tamulis pranešė, kad į naują LF Valdybą pakviesti Ramūnas Astrauskas, Sigita Balzekienė, LF administratorė Laima Petroliūnienė, Alė Razmienė, Edvardas Šulaitis, Vytas Vaitkus ir Ramona Žemaitienė. Taryba visus juos vienbalsiai patvirtino. Beveik visi naujos valdybos nariai

Dr. A. Razma (k.) ir A. Tamulis

dirbo ir buvusioje valdyboje. Valdybos pirmininkas ir jo valdyba toliau tęs buvusio pirmininko Povilo Kiliaus ir jo valdybos darbus, sieks 20 mil. dol. tikslą, skleis informacijas apie LF veiklą bei planus žiniasklaidoje ir internete, naudosis modernia kompiuterių technika ir profesionalų pagalba, palaikys artimus ryšius su LF

Naujas LIETUVIŲ FONDO valdybos pirmininkas

Birželio 24 d. Lemonte (prie Chicago) posėdžiavo Lietuvių Fondo taryba. Pirmininkavo LF tarybos pirmininkas dr. Antanas Razma. Posėdyje nauju LF Valdybos pirmininku buvo vienbalsiai išrinktas **Arvydas TAMULIS**. Jis pareigas perima iš buvusio pirmininko Povilo Kiliaus.

Naujas LF Valdybos pirmininkas Arvydas Tamulis yra LF Tarybos ir valdybos narys nuo 1995 metų, dirbo Lėšų telkimo, Finansų ir Pelnų skirstymo komisijose.

Gimęs 1940 metais Kaune, Lietuvoje, Nepriklausomybės kovų savanorio ir pedagogo Juozo ir Ruženos Tamulevičių šeimoje (vėliau tėvas Juozas Tamulis buvo JAV LB Centro valdybos narys ir pirmas Švietimo tarybos pirmininkas). 1958 m. baigė Chicago aukštesniąją lituanistinę mokyklą, 1964 m. gavo matematikos bakalauro laipsnį ir vėliau kompiuterių mokslo magistro laipsnį Ilinojaus technologijos institute. 1981 m. gavo magistro laipsnį iš Chicago universiteto verslo administracijos finansų srityje. Nuo 1964 m. dirbo informacijos technologijos specialistu ir konsultantu JAV, Venesueloje ir Pietų Afrikoje. Vadovavo kelių JAV firmų technologijos departamentams ir kompiuterių sistemų projektams. Paskutinius 23 metus, prieš išeinant į pensiją

2002 m., buvo RR Donnelly & Sons firmos kompiuterių sistemų vystymo departamento direktorius, vadovavo informacijos technologijos planuotojų ir projektų vadovų grupėms, gavo eilę apdovanojimų už ypatingus atsiekimus.

Sukūrė pirmuosius lietuviškus raidynus kompiuteriams 1984m. Vežė Lietuvių Bendruomenės nupirktus kompiuterius į Lietuvą 1988-1992 metais ir ten mokino Atgimimo ir Lietuvos Aido redakcijas kompiuterinį laikraščio maketavimą. 2000 m. skaitė įvadinį seminarą apie projektų vadybą Kauno technologijos universitete. Išėjęs į pensiją, skaito paskaitas Keller universiteto verslo magistro fakultete apie projektų vadybą.

Arvydas Tamulis jau eilę metų yra anglų kalba leidžiamo Litanus žurnalo leidėjų tarybos pirmininkas ir atsakingasis redaktorius (Managing Editor). Šiais metais jis yra JAV ir Kanados Lietuvių Bendruomenių kartu su Lietuvių Tautinių Šokių Institutu ruošiamos XII Lietuvių tautinių šokių šventės komiteto narys, atsakingas už šventės leidinį, ir talkina šventės komiteto pirmininkei Audronei Tamulienei, kuri yra Arvydo žmona. Audronė ir Arvydas abu šoka Lėtūno šokių grupėje nuo jos pradžios 1975m., ir abu šoks šioje 2004 m. Šokių šventėje.

Naujas LF Valdybos pirmininkas Arvydas Tamulis tęs ir stiprins Lietuvių Fondo veiklą, stengsis į LF eiles įtraukti daugiau naujų narių ir sieks 20 mil. dol. pagrindinio kapitalo sumos, kuri užtikrintų didesnę paramą lietuviybės išlaikymui.

LF informacija

igaliotiniaus ir nariais, organizuos naujų narių ir lėšų vėjus.

Abu LF pirmininkai (dr. Antanas Razma ir Arvydas Tamulis) buvo susitikę su JAV LB KV pirmininke Vaiva Vėbraite ir vicepirmininke dr. Elona Vaišniene birželio 30 d. ir po to tęsė pokalbius per liepos mėnesį.

Praėjusiam LF tarybos posėdyje buvo pranešta apie ilgamečio LF Tarybos nario ir buvusio LF tarybų ir valdybų pirmininko Stasio Baro pasitraukimą iš LF Tarybos dėl jo sveikatos. Pagal LF įstatus, Taryba turi rinkti kitą asmenį pasitraukusio vieton iki jo kadencijos pabaigos. LF Garbės komiteto (kuris taip pat atlieka ir Nominacijų komisijos pareigas) pirmininkas dr. Jonas Valaitis viso komiteto vardu pateikė ir išsamiai supažindino su siūlomu kandidatu Sauliumi Anužiu. Taryba vienbalsiai jį išrinko į LF Tarybą iki 2007 metų. Saulius Anužis yra sėkmingas verslininkas, aktyviai reiškiasi lietuvių ir amerikiečių visuomeninėje veikloje ir daug dirba lietuviybės naudai. Jis yra JAV LB tarybų narys, JAV LB Lansingo apylinkės pirmininkas, JAV LB Garbės teismo pirmininkas, Lietuvių skautų Detrote „Baltijos“ tunto tutininkas, Detrito lituanistinės mokyklos tėvų komiteto narys.

Pagal LF Finansų komisijos pirmininko Sauliaus Čyvo pranešimą, per pirmą šių metų pusmetį (iki birželio 30 d.) LF investicijų bendra vertė pakilo per vieną milijoną dol. R. W. Graybill, Ltd. firmos tvarkomų investicijų

vertė pakilo 823,291 dol. arba 8.8%, o Fleet Bank -pakilo 179,475 dol. arba 6.8%. Liepos 1 d. buvo gauta papildoma Alfonso Šarausko palikimo 175,000 dol. suma.

LF Pelnų skirstymo komisijos pirmininkas Kęstutis Ječius išdalino statistikos duomenis apie 2004 metų stipendijų prašymus ir paskirtas stipendijas. LF raštinė išsiuntė pranešimus visiems prašytojams ir paramą bei stipendijas gavusiems. Buvo paruošti ir spaudai išsiųsti keli straipsniai apie LF PSK sudarymą, paramos ir stipendijų prašymus, jos skirstymo darbą. Antrasis arba rudeninis LF pelno skirstymo posėdis numatytas spalio mėnesį.

LF dr. Antano Razmos vardo visuomeninės premijos 2004 m. komisijos pirmininkas Vytautas Kamantas pranešė, kad iki nustatytos kandidatų siūlymo datos (birželio 30 d), buvo gauti pasiūlymai iš 8 organizacijų ir 53 asmenų iš Argentinos, Australijos, JAV, Kanados, Lietuvos ir Vokietijos. Jie pasiūlė premiją skirti 12-kai organizacijų ir 16-kai asmenų Anglijoje, Australijoje, JAV, Kanadoje ir Lietuvoje. Viso buvo pasiūlyti 28 kandidatai. Šeši komisijos nariai iki rugsėjo mėnesio vidurio susipažins su visais pasiūlymais bei gauta medžiaga apie kandidatus ir vėliau spės 25,000 dol. nedalomos premijos laimėtoją. Premija bus įteikta laimėtojui lapkričio 6 d. per LF tradicinę metinę vakarienę Lemonte.

Lietuvių Fondo informacija

PLB FONDO VEIKLA

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Fondas (PLBF) jau 25 metai kaip remia PLB ir kitus projektus išeivijoje ir 14 metų Lietuvoje. 1979 m. kovo 30 d. jis buvo oficialiai įregistruotas Illinois valstijoje kaip pelno nesiekianti korporacija. Vėliau jis buvo įregistruotas ir Michigano valstijoje, nes joje gyvena ir dirba PLBF valdybos nariai. Jo tikslai yra telkti lėšas ir remti PLB Valdybos bei jos institucijų vykdomus specifinius švietimo, kultūros, jaunimo ir kitokius darbus bei projektus, padėti lietuvių organizacijoms ir atskiriems mecenatams remti jų projektus, ir atlikti kai kuriuos paties PLBF darbus. Visas aukas Fondui galima nurašyti nuo federalinių mokesčių.

Savo veiklos pradžioje PLBF leido ir platino perspausdintus Lietuvos pogrindžio leidinius, pasiekusius Vakarų pasaulį. Šis fondas 1981 m. lapkričio 20 d. pasirašė sutartį su Illinois universitetu Chicagoje ir įsteigė amžiną PLB Lituanistikos katedrą, kuriai iki 1987 m. sutelkė ir sumokėjo 600,000 dol. universitetui kaip pasaulio lietuvių dovaną (*endowment*). Nuo 1984 m. rudens PLBF stipendijomis iš Stasio Barzduko stipendijų

fondo remia PLB Lituanistikos katedros magistrantus, doktorantus ir stažuotojus, papildydamas iš Lietuvių Fondo teikiamą paramą Lituanistikos katedrai. Dosnėmis lietuvių aukomis ir keliais palikimais buvo paremti PLB Valdybos projektai, kuriuos ji vykdo per 35 kraštų Lietuvių Bendruomenes, PLB Atstovybę Vilniuje, PLB seimai ir Pasaulio lietuvių jaunimo kongresai, „Pasaulio lietuvių“ žurnalas, platintos visos PLB išleistos knygos, teikta parama Lietuvių Išeivijos Institutui prie Vytauto Didžiojo universiteto Kaune ir stipendijomis paremti Lietuvos universitetai bei jų studentai, Vasario 16 gimnazija. Fondas šelpė Sausio 13-sios žuvusiųjų šeimas, našlaičius, senelius, gydė Lietuvos vaikus. Kartu su Indre Tijūnėliene yra administruojamas Dieviškojo Kryžiaus fondas, kurio aukos siunčiamos JE kardinolui Audriui J. Bačkiui labdaros projektams Lietuvoje. Fonde buvo ir yra keli tuzinai specialių fondelių arba sąskaitų įvairiems labdariniams projektams paremti, kaip Sibiro lietuvių paramos fondas, keli stipendijų fondai. Nuo 2000 metų rudens PLB Fondas talkina Valdovų Rūmų Paramos

Fondui (VRPF) Vilniuje telkti lėšas išeivijos lietuvių tarpe.

Pasaulio Lietuvių Centre Lemon-te (prie Chicagos) esančiuose sandėliuose laikomos PLBF platinamos knygos ir kai kurie likę PLB bei asmenų archyvai, dabar tvarkomi išsiuntimui į Lietuvą. Beveik visi gausūs PLB ir kai kurių lietuvių organizacijų bei asmenų archyvai PLBF pastangomis per eilę metų buvo persiųsti ir sutelkti Lietuvių Išeivijos Institute Kaune.

Gegužės 8 d. Lemonte posėdžiauvo PLBF direktoriai ir iš klausė metinius pranešimus. Juos pateikė PLB Lituanistikos katedros vedėja prof. dr. Violeta Kelertienė, Fondo pirmininkas Vytautas Kamantas, išdininkas Juozas Lukas, teisės patarėjas advokatas Saulius Kuprys.

PLB Lituanistikos katedroje studijuojančių magistrantų ir doktorantų skaičius priklauso nuo finansinės paramos, kurią skiria „milijoninis“ Lietuvių Fondas. Prie tos paramos papildomai prisideda PLB Fondas. Per 18 metų iš PLBF esančio Stasio Barzduko vardo stipendijų fondo buvo paremti apie 50 studentų, išmokėta daugiau negu du šimtai tūkstančių dolerių stipendijoms ir jame neliko daugiau lėšų. Katedroje paskaitas skaito profesorai Violeta Kelertienė ir Giedrius Subačius. Magistro ir daktaro laipsnių siekia 5 kandidatai, o bakalauro lygio kursus lanko apie 100 įvairių tautybių studentų.

Pirmininkas Vytautas Kamantas pranešė apie vykdomus darbus, projektus, gautus prašymus, pravestą prieškalėdinį vąj, administracinius darbus ir ateities planus. Greitu laiku Vilniuje bus baigta spausdinti PLB istorijos knyga ir vasaros metu ji bus išsiųsta visiems iš anksto užsimekejusiems prenumeratoriams. Fondo darbus, susirašinėjimą, administracinius reikalus ir finansus tvarko valdybos nariai ir atskiri direktoriai. Visi darbai atliekami veltui.

PLBF direktorius ir išdininkas Juozas Lukas yra taip pat ir PLB Valdybos išdininkas. Tokiu būdu yra labai artimas ryšys su PLB Valdyba,

Is k.: LB NY apygardos valdybos pirm. Ramutė Žukaitė, LB Krašto valdybos vicepirm. Elona Vaišnienė ir LB Krašto valdybos pirm. Vaiva Vėbraitė
A. Dziko nuotr.

nes jos išdininkas žino PLBF darbus, projektus, finansus, gaunamas ir išleidžiamas lėšas. Jis pateikė PLBF finansines apyskaitas už 2003 m., kurias kas metai patikrina nepriklausoma revizorių firma Hoffman, Steensma & Plamondon, PLC, (*Certified Public Accountants and Consultants*). Visi PLBF direktoriai gavo revizorių raportus ir jų paruoštas IRS 990 nuo mokesčių atleisti organizacijų atsiskaitymo formas. Visų finansinių raportų kopijos buvo pasiųstos IRS įstaigai, Illinois ir Michigan valstijų įstaigoms ir PLB Valdybos pirmininkui. Per 2003 m. PLBF turėjo 101,433 dol. pajamų, 174,301 dol. išlaidų, ir banke bei investicijose liko 139,628 dol. Didesni paramos išmokėjimai buvo persiųstos aukos Valdovų rūmų paramos fondui Vilniuje – 52,000 dol., stipendijos PLB Lituanistikos katedrai – 24,400 dol., PLB Valdybai ir Atstovybei Vilniuje – 20,265 dol., Dieviškojo kryžiaus projektų paramai – 20,000 dol., Lietuvių Išeivijos Institutui – 12,000 dol., ir po mažiau įvairiems kitiems projektams. Likę pinigai yra 53,831 dol. Dieviškojo kryžiaus fonde, 52,536 dol. Broniaus Bieliuko stipendijų fonde, 12,667 dol. PLB istorijos knygos sąskaitoje, 5,775 dol. prof. dr. Broniaus Vaškelių stipendijų fonde, 2,859 dol. Valdovų rūmų paramos sąskaitoje, 1,466 dol. Stasio Barzduko stipendijų fonde ir po mažiau kitose 25-kiuose sąskaitose stipendijoms ir specialioms projektams.

PLBF direktoriai diskutavo praėjusių metų PLB XI Seime priimtą nutarimą, kad PLBF korporacija yra pavaldi PLB Seimui ir PLB Valdybai. Praktiškai kalbant, tai PLB Valdyba savo nutarimu įsteigė PLB Fondą ir jis buvo įregistruotas Illinois valstijoje kaip nepriklausoma pelno nesiekianti korporacija finansaiškai remti PLB darbus ir padėti lietuvių organizacijoms bei atskiriems mecenatams. Tuos tikslus jis per visus 25 metus vykdo. Fondas visą laiką artimai dirbo ir dirba su PLB Valdyba, remia jos projektus. Jai ir PLB seimams pateikia savo prane-

Lietuvos Vyčių Centro valdybos posėdžiai

Lietuvos Vyčių centro valdybos ir komitetų pirmininkų posėdžiai š.m. rugpjūčio 4 ir 8 d. vyko Secaucus, New Jersey, prieš ir po metinio LV suvažiavimo.

Posėdis prieš suvažiavimą

Posėdis vyko Crowne Plaza viešbučio salėje. Jį atidarė ir jam vadovavo pirmininkė Agnes Mickunas. Prieš pradėdant posėdį, dvasios vadas prelatas kun. Dr. Juozas Anderlonis sukalbėjo maldą. 90-tos kuopos vardu suvažiavimo ko-pirmininkė Elena Nakrošis pasveikino visus dalyvius ir svečius. Pirmininkė A. Mickunas pristatė valdybai ir komiteto pirmininkams numatytą posėdžio darbotvarkę.

Protokolų sekretorė Bernice Aviza pranešė, kad jau atspausdinta ir į suvažiavimą atvežtos 3,000 LV įstatų kopijų. Jie bus išdalinti suvažiavimo kuopų pirmininkams (o jei pirmininkas nedalyvavo suvažiavime) ar delegatams.

Iždininkė Elena Nakrošis išsamiai apibūdino apie LV ruošiamą 2005 m. birželio mėn. Skandinavijos kraštų ekskursiją-plaukiojimą (*cruise*). Kaina asmeniui nuo \$2,140 iki \$2,490 neskaitant skrydžio lėktuvu. Kaina

iš Newark - \$2,235.00, o iš Chicagos - \$2,475.00 įskaitant skrydį lėktuvu.

Becky Petaki, antroji pirmininkės pavaduotoja (atsakinga už LV organizacijos didinimą) pranešė, kad naujiems nariams bus išsiųsta dovanėlė su Lietuvos Vyčių simbolika. Per 2003-2004 m. 132 nauji nariai įstojo į LV organizaciją.

Iždo patikėtiniai Mary Beth Slakis ir Joseph Stiklius pasiūlė ir vienbalsiai buvo priimtas nutarimas, kad organizacijos ir padalinių knygos būtų tikrinamos du kart metuose (per pavasarinį posėdį ir per metinį suvažiavimą).

Vyko diskusijos apie praėjusių metų atgaivintą sporto komitetą. Per tą laikotarpį negavus pozityvių rezultatų, buvo nuspręsta jį uždaryti nacionaliniu lygiu, bet palikti vietinėse kuopose ir apygardose/apskrityse, kad sportas tęstųsi.

LV Lietuvos reikalų komiteto pirmininkas Jonas Mankus ir garbės narė Loretta Stukienė duos pranešimą apie dabartinius įvykius Lietuvoje.

Trečioji pirmininkės pavaduotoja (dirbanti su jaunais vyčiais) Marytė Bizinkauskaitė pranešė apie būsimą

(nukelta į 20 psl.)

šimus ir apyskaitas, atsako klausimus. Tuo atžvilgiu jis rodo tinkamą dėmesį ir pavaldumą PLB vadovybei. PLB valdybos nariai ir iždininkai buvo ir yra PLB Fondo direktoriai, tad yra artimas ryšys ir per direktorius. Tačiau teisiškai PLBF yra nepriklausoma finansinė institucija arba korporacija, neturinti narių, bet turinti rėmėjus, yra tvarkoma jos direktorių, veikia savistoviai pagal ankstyvesnių PLB Valdybų nutarimus ir patvirtintus įstatus. PLB Fondui teisiškai negalioja kitų korporacijų nutarimai.

Du PLBF direktoriai baigė savo kelias kadencijas, pasitraukė iš pareigų ir „išėjo į pensiją“. Tai 15 metų dirbę dr. Petras Kisieliūs ir dr. Ed-

mundas Lenkauskas. Už jų daugelio metų pozityvų ir atsakingą darbą jiems buvo išreikšta didelė padėka. Jų vietas perėmė Gražina Liautaud ir Milda Lenkauskienė. Kiti PLBF direktoriai yra Laima Braune, Vytautas Kamantas, Kazys Laukaitis, Juozas Lukas, dr. Antanas Razma, Kęstutis Slotkus ir Jonas Treška Jr.

PLBF valdyba yra renkama kiekvienais metais. Pirmininku buvo išrinktas Vytautas Kamantas, sekretoriumi Jonas Treška Jr. ir iždininku Juozas Lukas. PLB Fondo adresas yra: *Lithuanian World Community Foundation, PO Box 140796, Grand Rapids MI 49514-0796.*

Jonas Treška Jr.
PLB Fondo sekretorius

JAV Lietuvių Bendruomenės XVII Krašto Valdybos posėdis

Liepos 2 dieną JAV LB XVII Krašto Valdybos nariai rinkosi į posėdį Seklyčioje, Chicagoje, IL.

Darbotvarkę sudarė trys posėdžiai, pagrindinis šių posėdžių tikslas – pasiruošimas artėjančiai sesijai, kuri vyks Arizonoje, rugsėjo 24-26 dienomis. Džiugu pastebėti, kad šiame tikrai svarbiame posėdyje dalyvavo beveik visi Krašto valdybos nariai (dr. Stasys Bačkaitis atsiuntė savo pranešimą). Posėdyje dalyvavo dar viešnia iš Lietuvos – Tautinių mažumų ir išeivijos departamento direktoriaus pavaduotoja – Vida Bagdonavičienė. Ji trumpai ir nuosekliai papasakojo šio departamento darbų apimtį, darbo specifiką ir problemas.

Pirmajam posėdžiui pirmininkavo Dalilė Polikaitienė. Jo metu Valdybos nariai savo pasisakymuose palietė Tarybos rezoliucijų įgyvendinimą, iškilusias problemas. Susipažinti su JAV LB Krašto valdybos nariais, į Seklyčią atvyko ir PLB pirmininkas Gabrielius Žemkalnis. Svečias apibūdino Pasaulio Lietuvių Bendruomenės darbų gaires, pasidžiaugė JAV LB aktyvia ir įvairiapuse veikla.

Pirmo posėdžio antroje dalyje, kuriai pirmininkavo Alfonsas Dzikas, Krašto Valdybos Tarybų pirmininkai aptarė savo atskirų Tarybų darbo sričių sėkmes bei problemas įgyvendinant rezoliucijas. Pasisakė seselė M. Bareikaitė, M. Remienė, D. Polikaitienė, A. Banionytė ir J. Polikaitis.

JAV LB Krašto Valdybos posėdyje dalyvavo viešnia – JAV LB Tarybos pirmininkė Regina Narušienė. Posėdyje vyko bendras aptarimas dėl parengimo ataskaitinių dokumentų, kurie teikiami Tarybai tvirtinti. Buvo tariamasi dėl Krašto Valdybos žodinės ataskaitos Tarybos sesijoje.

Pirmą valandą į Seklyčią atvyko laikinai einantis Lietuvos prezidento pareigas Artūras Paulauskas. Jis pietavo kartu su Krašto Valdybos nariais ir svečiais bei LB Chicago apylinkių aktyviais nariais. A. Paulauskas įdėmiai klausėsi Krašto Valdybos narių pasisakymų, vyko abipusė diskusija.

Įdomu pastebėti, kad grįžęs į Lietuvą, laikinai einantis Lietuvos prezidento pareigas Artūras Paulauskas paragino premjerą Algirdą Brazauską daugiau dėmesio skirti išeivijoje gyvenantiems lietuviams ir įsteigti Išeivijos reikalų departamentą. „Lietuvių išeivijos parama buvo labai svarbi Lietuvai integruojantis į ES ir NATO. Neabejoju, kad išeivija galėsime remtis ir ateityje, jos nuomonės paisys demokratišnių šalių, kuriose lietuviai

LB Krašto valdybos pirmininkė Vaiva Vėbraitė ir laikinai einantis Lietuvos prezidento pareigas Artūras Paulauskas
nuotr. A. Dziko

atrado savo antrąją tėvynę, politikai”, rašoma A. Paulausko laiške premjerui. Anot A. Paulausko, jei bus rodomas reikiamas dėmesys išvykusiems Lietuvos piliečiams, galima tikėtis, kad jie ir ateityje nenusisuks nuo savo tėvynės.

Antrame posėdyje buvo svarstyti Krašto Valdybos uždaviniai busimoje Tarybos sesijoje. Šiam posėdžiui pirmininkavo dr. Elona Vaišnienė. Diskutuota apie Lietuvių Bendruomenės išplėtimą, solidarumo įnašus, buvo tariamasi, kaip efektyviau panaudoti tinklalapį, ir kaip paruošti siūlymus Tarybos rezoliucijoms ir nutarimams.

Trečiame posėdyje, kuriam pirmininkavo Asta Banionytė, buvo svarstomi tokie klausimai kaip Spaudos atgavimo minėjimai, JAV LB Finansinės ataskaitos skaidrumas, bendradarbiavimo su Lietuvių Fondu artimoji ateitis, buvo patvirtinta nauja LB apylinkė, kuri įsikūrė Ozark Park, Missouri.

Posėdžio dienotvarkė buvo išpildyta, visi klausimai ir problemos buvo apsvaistyti ir numatytos tolimesnių darbų gairės.

Savo darbus valdyba tęsė ir šventės metu, buvo dalijama glausta informacija lietuvių ir anglų kalba šventės dalyviams ir svečiams.

Liepos 3 dieną 10 valandą, šeštadienį, į O'Hare viešbutį, JAV LB Krašto Valdyba pakvietė į susitikimą LB apylinkių ir apygardų pirmininkus. Prie pusryčių stalo buvo pristatyti Krašto valdybos nariai ir apylinkių bei apygardų pirmininkai. Šiame susitikime buvo aptariami patys aktualiausi šiandienai Lietuvių Bendruomenei iškilę uždaviniai.

Sigita Šimkuviene

JAV LB Krašto Valdybos vicepirmininkė
Jaunimo reikalams

Putnam, CT

Metinis piknikas

Sekmadienį, liepos 25 dieną Nekalto Prasidėjimo Marijos Seserų vienuolyno sodyboje vyko metinis piknikas – lietuvių susitikimo šventė. Oras pasitaikė kaip pagal užsakymą – Putname švietė saulė ir kvietė visus pabendrauti ir pasidžiaugti. Į pikniką privažiavo tikrai didelė gaušybė lietuvių, galėjai sutikti draugų ir pažįstamų iš visur: Philadelphijos, New Jersey, New Yorko, Bostono ir kitų apylinkių vietovių.

Kaip įprasta, šventė prasidėjo mišiomis, kurias aukėjo kunigas Vytautas Gedvainis – vienuolyno kapelionas.

Mišioms pasibaigus, vieni skubėjo papietauti – buvo didžiulis maisto pasirinkimas. Visi gyrė šeiminkes iš Waterburio, prie jų valgių buvo nusidriekusi ilgiausia eilutė; kiti skubėjo įsigyti lietuviškų suvenyrų, muzikos įrašų, atvežto iš Lietuvos

lietuviško maisto. Bet daugiausia žmonių buvo norinčių nusipirkti seselių iškeptos juodos duonos, kurios kasmet pritrūksta.

Atidarytos Alkos muziejaus durys kvietė užėti mėgstančius knygas, buvo galima įsigyti lietuviškų knygų istorine tematika.

Trečią valandą po pietų visi nekantriai laukė "Neringos" stovyklos stovyklautojų pasirodymo. Šiais metais "Neringa" atšventė savo 35 metų jubiliejų. Stovyklos reikšmė – puoselėjant ir išsaugant lietuviybę neapsakoma. Neringiečiai parodė įdomią programą, kurioje buvo trumpai supažindinta su keturiais Lietuvos kraštais – Aukštaitija, Dzūkija, Suvalkija, Žemaitija. Žiūrovai smagiai plojo ir džiaugėsi stovyklautojų tarmiškai atliekamomis sutartinėmis, smagiais šokiais.

Stovyklos vadovai tikrai pasisten-

Putnamo seselių piknike LB Krašto valdybos vicepirm. finansams ir ištekliais Laima Karosienė (k.) su savo vaikais ir su viešniomis iš Lietuvos

gė, kad programa šiais metais būtų smagi, dinamiška, užkrečianti. Programą gražiai pravedė Dainora Kupčinskaitė.

Pasibaigus stovyklautojų pasirodymui vyko didžiųjų dovanų traukimas. Piknikas baigėsi maldos valandėle koplyčioje. S.Š.

Durham, CT

Joninių laužas

Joninės (arba dar kitaip vadinamos Rasų švente) laukiamos visų; tiek mažų, tiek didelių. Ir šiais metais Connecticuto lietuviai ir jų šeimos nariai skubėjo švęsti tos šventės pasirinkdami, vieni vyko pas **Angele** ir **Joną Jonynus** į Berlyno miestelį, kiti skubėjo į Durham, į **Vaivos Vebraitės** ir **Jim Gust** sodybą.

Joninės JAV LB Krašto valdybos pirm. Vaivos Vebraitės sodyboje padėjo surengti LB New Haveno apylinkė. Dar dvi savaites prieš šventę, grupė apylinkės narių atvyko į talką – paruošti vietą šokiams ir Joninių laužui. Prie įėjimo visus pasitiko namų šeimos nariai ir New Haveno apylinkės atstovai. Atvykusieji pasirašė į svečių knygą. Prieš sutemstant tautinių šokių grupė "Vėtra" pašoko artėjančiai šokių

šventei išmoktus šokius. Į Jonines susirinko apie 60 lietuvių iš viso pasviečio; labai visi apsidžiaugė, kad iš Bostono atvyko Gita ir Aidas Kupčinskai. Muzikantas Aidas linksmino visus, Gita visus ragino į ratelį ir mokė šokius. Buvo matyti svečių iš Philadelphijos, New Yorkui atstovavo LB NY Apygardos valdybos pirm. Ramutė Žukaitė, susirinko Connecticuto sporto klubo nariai. Dalyvių tarpe galėjai sutikti JAV LB Krašto valdybos narius – A. Dzika, L. Karosienę, E. Vaišniene, L. Misevičių. Šventės metu niekas neuobodžiavo – kas vaišinosi suneštais valgiais, kas žvejojo, kas bendravo prie lietuviško alaus bokalo.

Šiais metais Joninės buvo gausios varduvininkais, buvo pagerbti net keturi Jonai, jiems nupinti ažuolų lapų vainikai, įteiktos simbolines dovanėlės.

Buvo pagerbta ir viešnia iš Lietuvos Joana Nauckūnienė, ir Rasa Morkevičiūtė – joms buvo nupinti gražūs vainikai iš pievų gėlių. Jonas Karosas su šių eilučių autore "išmėgino" laužo liepsną. Didelis būrys merginų metė savo vainikus ant medžio šakų, taip burdamos, kada pasiseks ištekėti. Vidurnaktį visi skubėjo ieškoti parčio žiedo.

Sigita Šimkuvienė

J. Karosas ir S. Šimkuvienė išmėgino laužo karštį

JAV Lietuvių Bendruomenės ir Lietuvių Fondo p a r e i š k i m a s

Lietuvių Fondo ir Jungtinių Amerikos Valstijų Lietuvių Bendruomenės valdybų primininkai sutaria, kad abiejų tikslas yra išlaikyti ir puoselėti lietuvių tautos žemes ir lėšas. Atvykstant į JAV tūkstančiams naujakurių iš Lietuvos, netgi svarbiau negu anksčiau, kad dirbtumėm kartu puoselėdami lietuvišką veiklą.

Tad, JAV LB ir LF vadovybės nusprendėm įsiklausyti į tai ką giedame Lietuvos himne ir semtis stiprybės iš praeities—iš prieš keturiasdešimt metų, kada LF ir JAV LB kartu dėjo Fondui pamatus. Tada LB apylinkėse buvo aiškinama, kaip svarbu sutelkti milijoną dolerių lietuvių išlaikymui, kad iš palūkanų būtų galima remti lietuvišką veiklą. Žmonės rašėsi nariais į Fondą, nes norėjo, kad ateityje būtų reikalingų lėšų dirbant lietuvių darbą.

LF vadovybės sumaniai prižiūrimas Fondas augo ir tapo lietuvių finansinė jėgainė. Kapitalas pasiekė \$15 milijonų ir lietuviškai veiklai jau yra paskirta virš \$11 milijonų.

Prieš akis didžiulis iššūkis—kuo greičiausiai sutelkti Fonde \$20 milijonų kapitalo ir lietuviškai veiklai kasmet skirti \$2 milijonus dolerių. Tam reikia, kad ir Lietu-

vių Fondas ir Lietuvių Bendruomenė, pilniausiai mūsų visuomenėje veikiantis vienetas, dirbtų kartu priimdami savo veiklą ir įstatus, kad atitiktų laiko reikalavimus.

Lietuvių Fondo ir Jungtinių Amerikos Valstijų Lietuvių Bendruomenės darbas atliekamas žmonių, kurie dovanoja savo laiką, energiją ir talentus—neretai patys padengdami su šiuo darbu susijusias išlaidas. Tai yra didžiulė dovana, kuri turi būti branginama. Užtai LF ir JAV LB pripažįstam vieni kitų darbo svarbą ir vertę, nuoširdžiai apgailestaujame, kad praeity buvo nesusipratimų ir ryžtamės vieni kitiems padėti šalinti visą, kas nukreipia dėmesį nuo tikslo pasirinkdami tai, kas padėtų išvengti susipriešinimo.

Lai mūsų bendradarbiavimas būna verta tąsa JAV Lietuvių Bendruomenės ir Lietuvių Fondo įkūrėjų darbo, kurių idealizmas ir dvasinis ir finansinis palikimas mus įpareigoja naujai sutelkti jėgas lietuvių išlaikyti, jai puoselėti ir ją perduoti ateinančioms kartoms.

LF valdybos pirmininkas **Arvydas Tamulis**
JAV LB Krašto valdybos pirmininkė **Vaiva Vėbraitė**
2004 metų rugpjūčio 12 d.

Lietuvos Vyčių Centro valdybos posėdžiai

(atkelta iš 17 psl.)

vyčių veiklą per suvažiavimą. Vaikai duos pranešimą apie vysk. M. Valančių, pardavinės sėklas, šaknis ir darželio įrankius ir paveikslėlius. Pelnas bus skiriamas "Valančiaus vaikų draugijai" Mosiedos gimnazijai.

Ritualų komiteto pirmininkė Lee Moore pranešė, kad 9 nariai bus pakelti į 4-ąją laipsnį. Iš jų dėl sveikatos priežasčių tik 4 dalyvauja suvažiavime ir bus apdovanoti medaliais.

Elena Nakrošis, išdininkė, pateikė numatytą 2004-2005 m. organizacijos biudžetą.

"Vyties" žurnalo redaktorė seselė vienuolė M. Janine Golubickis pakvietė valdybos narius parašyti straipsnį apie ypatingus suvažiavimo įvykius.

Sąskrydis baigtas malda.

Posėdis po suvažiavimo

Sekmadienį, rugpjūčio 8 d. ryte Lietuvių Bendruomenės centre (*Lithuanian Community Center*) vyko naujai išrinktos Centro valdybos posėdis. Išrinkta antrai kadencijai garbės narė Agnė Mickunas atidarė posėdį ir jam vadovavo. Prelatas kun. Dr. J. Anderlonis buvo pakviestas sukalbėti maldą. Darbotvarkė buvo išdalinta

ir visų dalyvių priimta. Nauja centro valdybos narė Julia Schroder, lietuvių kalbos ir kultūros komiteto pirmininkė, buvo supažindinta su kitais nariais.

Vidurio Amerikos apygardos pirmininkas Robert A. Martin, Jr. sutiko visoms kuopoms parašyti laiškus apie kuopų sporto veiklą.

2006 m. suvažiavimą, kuris vyks Orlando, FL, globos LV centro valdyba. Patikėtiniai Marybeth Slakis ir Joseph Stiklius sutiko būti suvažiavimo ko-pirmininkai.

Centro valdyba patvirtino juridinį patarėją Saulių Kuprį. "Vyties" žurnalo redaktorę seselę vienuolę M. Janine Golubickis ir "Vyties" žurnalo verslo vadybininkę seselę Johanna Shainauskas, ir ALTO atstovus - seselę vienuolę Johanna Shainauskas, John Mankus ir Evelyną Oželiene. CV taip pat patvirtino organizacijos padalinių "Pagalba Lietuvai", Šv. Kazimiero gildija ir LV fondo direktorių tarybas ir valdybas. Šiluvos Mergelės fondo padalinys dar laukia inkorporavimo, tada valdyba galės patvirtinti to vieneto direktorių tarybą ir valdybą.

Ateinantį Centro valdybos posėdį numatyta šaukti š.m. **spalio 16 d., šeštadienį**, Šv. Jurgio bažnyčios patalpose, Philadelphia, PA. Jį globos prelatas kun. dr. J. Anderlonis ir 3 kuopa.

Regina Juškaitė-Švobienė

VYZAS & ASSOCIATES, P. C.

ATTORNEYS AT LAW

Real Estate - Zoning & Land Use -
Commercial Litigation - Corporate Law
Bankruptcy - Wills, Trusts & Estates
Estate Administration - Personal Injury
Worker's Compensation - Municipal Court Matters
Employment Torts - Condominium Law

20 DAVIS AVENUE
KEARNY, NEW JERSEY 07032
(201) 998 - 2211

Licensed in New Jersey and New York

*Kviečiame parenti TAUTOS FONDA
savo darbu ir aukomis.*

*Remdami TAUTOS FONDA remiate Lietuvos švietimą
ir demokratijos įtvirtinimą Lietuvoje.*

TAUTOS FONDAS
LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION, INC.

Aukos siusti:

307 W. 30th St. tel: (212) 868 - 5860; (212) 868 - 5815
New York, NY 10001 eLpaštas: TAUTFD@aol.com

KODIS FUNERAL HOME

63 - 06 Flushing Ave.
Maspeth, NY 11378

*Suteikia garbingas laidotuves
Koplyčios parūpinamos visose miesto dalyse*

Edward A. Kodis - Funeral Director
Kreipkitės
tel.: (718) 326-1658

Silver Bell Baking Co.

SIDABRINIO VARPO KEPYKLA

Lietuviška ir europietiška duona ir pyragai,
šventėms, vestuvėms bei pokyliams tortai.

Dalia Radžiūnas,
43-04 Junction Blvd.,
Corona, Queens, NY 11368.
Tel.: (718) 779-5156

ADMINISTRACIJA PRANEŠA

Čia skelbiame pavardes tų skaitytojų, kurie aukojo
2002 - 2004 metų "Darbininko" prenumeratai ir jų
čekius gavome iki rugpjūčio 15 d.:

Po 100 dol.: Frank ir Danutė Ventriglio, Adelphi,
MD.

Po 75 dol.: Apolonija Andrasiunas, Orland Park, IL;
Antanina Grajauskas, Cliffside Park, NJ; Leonard W.
Kapochus, Milmay, NJ.

Po 60 dol.: Eleonora Staknis-Pugh, Long Beach, NY.

Po 50 dol.: Siophie Domeika, Rockford, IL; Alfonsas
Pargauskas, Orland Park, IL; Sisters of Jesus Crucified,
Brockton, MA; Kun. Albin F. Janiunas, Cambridge,
MA; Mrs. Beatrice Jasewicz, Amsterdam, NY; Jonas
Vilgalys, Great Neck, NY; Stasė Marcinkevičius,
Queensbury, NY; Algis Vedeckas, Massapequa, NY;
Mrs. Millie Pietz, Mt. Vernon, NY; Raymond ir Nijolė
Žukauskas, Yonkers, NY.

Po 40 dol.: Laima Tvarkunas, Bensalem, PA.

Po 30 dol.: Alvita Kerbelis, Seminole, FL; Laima
Kohanski, Kearny, NJ; Edward Ziausys, Amsterdam,
NY; Dalia R. Bulgaris, NYC, NY; Danutė Krivickas,
Clarks Summit, PA; Algirdas Cepulis, Phila., PA;
Zigmas Mazulaitis, Appomattox, VA.

Po 25 dol.: Birutė Bernotas, W. Hartford, CT; Leo
A. Kapeckas, Waterford, CT; Jane Gerdvilis, St. Pete
Beach, FL; Aniceta ir Vincas Stakniai, Stuart, FL;
Veronica Tumas, Norwood, MA; Kun. V. Valkavicius,
Marlboro, MA; Fabian Kubilius, Poughkeepsie, NY;
Stanley Ilgunas, Rochester, NY; Valerija Masilionis,
Dayton, OH; Rev. Peter Burkauskas, Philadelphia, PA;

Po 20 dol.: Jonas Prakapas, Bakersfield, CA.

Po 15 dol.: Birutė Liogys, Brooklyn, NY.

Po 10 dol.: Joseph Gelumbauskas, Waterbury, CT;
A. P. Bagdonas, Chicago, IL.

Dar aukojo 9 skaitytojai, prašę pavardžių neskelbti.

Už visas aukas nuoširdžiai dėkojame.

Aukos Kretingos Pranciškonų
"RŪPESTĖLIŲ"
labdaros valgyklai

Aldona Adomavicius, Seattle, WA - aukojo 15 dol.

Casimir Matonis, Sun City, AZ - aukojo 20 dol.

Stella ir Joseph Matulonis, Auburn, MA - aukojo
25 dol.

Kun. Klemensas Kasinskas, C.P., W. Hartford, CT
- aukojo 50 dol.

Aniceta ir Vincas Stakniai, Stuart, FL. - aukojo
100 dol.

Šis "Darbininko" numeris padidintas iki 24 puslapių.

Rugpjūčio mėnesį New Yorke lankėsi buvę newyorkiečiai:

Rūta (Milukaitė) ir Albinas Strazdžiai iš Sunny Hills, FL. Jie dalyvavo garsios Milukų šeimos suvažiavime, kuris vyko Juozo Miluko rezidencijoje, Darien, CT. Čia dalyvavo apie 40 tos šeimos palikuonių.

Jonas Vainius iš Oak Brook, IL, lankė draugus ir pažįstamus. Jis yra Tautos Fondo tarybos narys.

Irena Vaišvilaitė, Ph. D., Vilniaus universiteto dėstytoja, kuri naujai išrinkto prezidento V. Adamkaus buvo pakviesta užimti Prezidento patarėjos ir Kultūros, mokslo bei ugdymo grupės vadovės pareigas, lankėsi "Darbininko" redakcijoje. Ji jau daug metų vasarų atostogas praleidžia Amerikos rytų pakrastyje.

Turistai vėl galės aplankyti Laisvės statulą. Pirmą kartą po 2001 m. rugsėjo 11 d. teroristinių išpuolių nuo rugpj. 2 d. lankytojai vėl gali gėrėtis Laisvės statula, į kurios saugumą investuota daugiau nei 30 mil. dolerių. Šis Liberty saloje esantis žymiausias laisvės simbolis buvo uždarytas beveik trejus metus. Dabar čia pagerinti ir naujai įruošti atsarginiai išėjimai, sutvarkyta priešgaisrinė sistema, įtaisyti laiptai, kuriais saugiai bus galima palikti pastatą gaisro pavojaus atveju. Tačiau lankytojai negalės pasikelti į pačią karūną. Statulos aukštis prilygsta 22 aukštų namui. Laisvės statulą, tapusią Amerikos politinės laisvės simboliu, 1886 m. JAV padovanojo Prancūzija.

Šis "Darbininko" Nr. 9 (30) išsiunčiamas rugpjūčio 30 d. Sekantis Nr. 10 (31) išeis rugsėjo 29d.

Atsimainymo parapijos žinios

Už a.a. Juliją Bugenis laido-tuvių mišios buvo aukotos liepos 14 d. Po mišių palaidota Calvary kapinėse. Nuliūdime liko sesuo Emilija Kranica.

Albina Ralienė, ilgametė new-yorkietė, paskutinius keleris metus gyvenusi Los Angeles, CA, mirė š.m. liepos 6 d., sulaukusi 78 metų amžiaus. Kūnas sudegintas, palaikai pervežti į New Yorką ir rugpjūčio 7 d. palaidoti Cypress Hills kapinėse šalia jos anksčiau mirusio vyro muziko Leonardo Ralio. Nuliūdime liko sūnūs Viktoras ir Leonardas, gyv. Los Angeles, CA, ir duktė Birutė Wilfert su šeima, gyv. Pasadena, FL. Visi vaikai dalyvavo laidotuvėse, kurias kapinėse pravedė kun. Vytautas Volertas, Atsimainymo parapijos vikaras Maspeth, NY.

Vytautas Kulpa, gyv. Palm Beach Shores, FL, 76 metų amžiaus, mirė liepos 26 d. V. Kulpa daug metų gyveno ir dirbo New Yorke, buvo ilgametis Tautos Fondo valdybos narys. Nuliūdime liko žmona Giedrė, sūnūs Vytautas ir Algirdas, duktė Birutė Liobienė ir jų šeimos.

Apiešikimo par. žinios

Apiešikimo par. piknikas rengiamas sekmadienį, rugsėjo 26 d., tuojau po 10 val. lietuviškų mišių. Visi parapijiečiai gaus laišką su pakvietimu ir su loterijos knygute. Bus skanaus maisto, šaltų gėrimų, smagios muzikos. Veiks mini loterija, kuriai prašoma aukoti fantus. Juos galima įteikti renginių komitetui, kurį sudaro: Vl. Sidas, J. Rudis. A. Augylienė, M. Kliučėnienė, R. Kubilienė ir V. Jankauskienė.

10 metų be ALGIRDO DAUKŠOS

Algirdas Daukša

Liepos 4 d. suėjo 10 metų, kai vienoje New Yorko ligoninėje po ilgokos ligos mirė **Algirdas Daukša** (1925-1994), pajėgus krepšininkas, stalo tenisininkas ir futbolininkas, pajėgus sporto žurnalistas. Atleto slapyvardžiu rašė *Darbininke*, žurnale *Sportas* (1959-1969) džiugino savo skiltimi Skeveldros. Buvo įžvalgus, turėjo gerą sportinę patirtį ir atmintį, lengvą stilių. Pasimokydavo iš rinktinės užsienio spaudos, sekė Paryžiaus sporto dienraštį *L'Equipe*, vokiečių žurnalą *kicker*.

Daukša ištikimai vartojo nepriklausomos Lietuvos Lietuvos kalbos draugijos terminus – terminologijos sekcijai pirmininkavo prof. Pranas Skardžius, kuris dėl priimto termino žaidikas parėmė Daukšą per vieną ginčą straipsnyje "Žaidikas ir žaidėjas" (*Draugas*, 1960.07.13) Daukša sugalvojo terminą *nevykėliai* (krepšinio), kuris nuskambėjo ir Lietuvos sporto spaudoje. Beje, Daukšai nesvetimas humoras ir savikritika.

Kaip sportininkas ir sporto darbuotojas, Daukša visur įdėdavo savo širdį ir sugebėjimus, jį neramino grafomanija mūsų spaudos sporto skyriuose.

K.Čk.

A.†A.

Architektui EDMUNDUI ARBUI

mirus, žmonai rašytojai ALEI RŪTAI-ARBIENI, "Darbininko" premijos laureatei, ir dukterims: RASAI ir VIJOLEI reiškiame gilią užuojautą

"DARBININKO" redakcija
"DARBININKO" leidėjai

DARBININKAS

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Monthly Newsletter
Published by Franciscan Fathers
Editorial & Business Office
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail: darbininkas@hotmail.com

Redaguoja ir rankraščius savo nuožiūra taiso
REDAKCIJĖ KOMISIJA.

Nuobodžiauti neteks...

Su savo skaisčiais ir šiltais spinduliais vasara mus pamaloninusi ir apdovanojusi žaviu gėlių žydėjimu, greit apleis. Į jos vietą su vėsioomis dienomis, ilgais ir niūriais vakarais, atkeliaus rudenėlis. Būsime jau sugrįžę iš atostogų ir gaivių pajūrių, kuriuos, iki kitos vasaros, saugoti patikėjome nusiminusioms žuvėdroms.

Tuomet vėl duris atidarys ir muzikos mėgėjus pakvies koncertinės, operų bei kitų teatrų salės. Deja, nors ir kaip norėtusi į tas sales patekti, bet dėl įvairių priežasčių, ne visuomet ir ne visiems tai pavyksta. Tačiau į neviltį pulti nebus reikalo. Geros, kla-

sikinės muzikos pasiklausyti, opera arba baletu pasidžiaugti, galime net ir iš namų neišėjus. Reikės tik prisėsti prie TV aparato.

Tame reikale puikiai pasitarnaus WNYE TV stoties 25 kanalas. Jis neblogai matosi ir su vidaus antena. Savaiame aišku, bus geriau su išorine, o dar geriau su kabeline sistema.

Tame kanale, panašiai kaip kad ir 13-tame, jokių reklamų nėra. To kanalo pirmadienio vakarai yra skirti įvairiems scenos veikalsams. Programa pavadinta "Theaters Nights". Antradieniais girdima įvairi, dažniausiai klasikinė muzika. Tos programos metu tenka išgirsti simfoninius

orkestrus su garsiais dirigentais ir žymiais pianistais. Trečiadieniais – "Dance New York". Tai puiki puota baletu mėgėjams, o ketvirtadieniais prie TV lango bus "prilipę operos sirgaliai".

Operų pastatymai (taip pat ir baletu) dažniausiai būna matomi iš "La Scala" (Milanas), "Covent Gardens" (Londonas), "Deutsche Oper" (Berlynas) ir kitur.

Visos tos programos prasideda 8 val. vakaro.

Teko matyti G. Verdi operą "Il Trovatore", kurioje Azucene vaidmenį (mezzo/sopranas) atliko Violeta Urmana. Matėsi ir Lietuvos muzikos akademijoje, V. Noreikos klasėje išsimokslinęs rusų kilmės tenoras Sergej Larin. Jis yra vedęs lietuvaitę, operos solistę, Lilę Deksnytę ir puikiai kalba lietuviškai. Jie abu gyvena Bratislavoje. Jam Lietuva – antroji tėvynė.

Kaip matoma ir žvarbiais rudens bei šiltais žiemos vakarais, nuobodžiauti neteks.

p.palys

Naujoji Tautos Fondo valdyba, patvirtinta liepos 15 d. (iš k.): reikalų vedėja Vida Penikienė, išdininkas Saulius Sirusas, pirmininkė Giedrė Kumpikaitė, Ph.D., vicepirmininkas Raimundas Šližys, valdybos narė Onutė Adams ir sekretorius Vladas Sidas. Trūksta Vacio Steponio.

US-Baltic Simpoziumas įvyko Klaipėdoje š.m. birželio 14-17 d. Jame dalyvavo apie 180 mokslininkų ir vyriausybės atstovų iš 16-kos valstybių. Svarbiausios nagrinėtos temos buvo Baltijos jūros užteršimas upių nuotekomis ir Kuršių Nerijos bei Latvijos ir Estijos pajūrių užteršimas alyva. Dabar, Rusijai pradėjus gręžti alyvos šulinius prie Kaliningrado, UNNECO planuoja įtraukti Kuršių Nerijos rajoną į "Endangered List" sąrašą. Lietuviai mokslininkai artimai bendradarbiaus su Danijos ir Švedijos okeonografais, sekdami per satelitus aliejaus išsiliejimus. Simpoziume JAV turėjo 26 atstovus, jų tarpe dalyvavo ir keli Amerikos lietuviai: Viktoras Grinius iš Kalifornijos, Algis Kalvaitis iš Vašingtono ir Vytas ir Vida Klemas iš Delaware.

Knygos - geriausia dovana

"Darbininko" administracija skelbia knygų išpardavimą, kuris tęsis visus 2004-uosius metus. Knygos yra išparduodamos labai žemomis kainomis. Prašome visų skaitytojų pasinaudoti tuo išpardavimu, jei ne dabar, tai ateityje.

Laukiame Jūsų,
mieli skaitytojai, nuomonių,
patarimų ir pasiūlymų
"Darbininkui":
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail:
darbininkas@hotmail.com

Šv. Kazimiero lietuvių parapijoje Paterson, NJ

(147 Montgomery Pl.),

kas antrą sekmadienį 10:30 val. ryte

vyksta lietuviškos pamaldos.

Visi apylinkės lietuviai yra kviečiami jose dalyvauti.

Čia artimiausių sekmadienių datas,

kada vyks šios lietuviškos pamaldos:

rugpjūčio 29 d., rugsėjo 13 d. rugsėjo 26 d.,

spalio 10d., spalio 24 d.

Šiluvos Marijos šventė Putnam, CT

Nekaltai Pradėtosios Marijos šventovėje,

įvyks sekmadienį, rugsėjo 12 d.

Praves pranciškonas Tėv. Antamas Grabnickas, OFM.

Dienos programa:

10 val. r. - registracija, klausomos išpažintys;

11 val. r. - Šv. Mišios ir pamokslas; 12 val. - pietūs;

1:30 val. popiet - konferencija, video, procesija su rožiniu,

malda vienuolyno sodyboje;

Palaiminimas Švč. Sakramentu.

Pranešti iki rugsėjo 6 d. telefonu: (860) 928 7955.

Visi kviečiami!

SOCIETY OF FRANCISCAN FATHERS OF GREENE, ME

DARBININKAS

341 Highland Blvd.

Brooklyn, NY 11207-1999

RETURN SERVICE REQUESTED

Non-Profit Org.

U. S. Postage

PAID

BROOKLYN, N.Y.

Permit NO 5417